

உ

முருகா

திருமந்திரம் – திருக்கூத்து தரிசனம்

ஐந்தாம் நாள் சொற்பொழிவு

(05-09-1999)

பெரியோர்களே!

எல்லாம் வல்ல வள்ளி மணவாளனது வற்றாத கருணை குலத்தாலே நாம் நான்கு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே தொடங்கிய எழில் ஞான வேள்வி இன்றைய தினம் பூரணாகுதி என்ற நிலையை எட்டி நிறைவுற இருக்கிறது. தலைப்பு ஏற்கெனவே அறிவித்தபடி திருமந்திர சிந்தனையில் திருக்கூத்து தரிசனம். இன்றைய தினம் கடைசி நாள் என்பதால் இயன்ற அளவிற்கு எல்லாவற்றையும் தொகத்து இறைவன் திருவருளாலே நிறைவு செய்ய இருக்கிறோம். இன்று பல அன்பர்கள் கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். நிறைய கேள்விகள் வந்திருக்கின்றன என்றால் என்ன பொருள்? ஒன்று, நான் சரியாக சொல்லவில்லை என்றிருக்கலாம் அல்லது உங்கள் சிந்தனையைத் தூண்டி விட்டிருக்கலாம். இன்று நிறைவுநாள் என்தால் சில மரபுகளுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும். இடையில் தேநீர் இடைவேளை இருப்பதாக தான்மூர்ஜயா கூறியிருக்கிறார்கள். கேள்விகளுக்குப் பதில் கூற நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். இவற்றிற்கிடையே திருக்கூத்து நடக்க வேண்டும் அதை நீங்கள் தரிசனம் செய்ய வேண்டும். எனவே அதற்குரிய போதிய அளவில் நாம் நம்முடைய சொற்பொழிவு திட்டத்தை வகுத்தக் கொள்வோம் என்று தொடங்குகிறேன்.

திருமந்திரத்திரல் திருக்கூத்து தரிசனம் என்பது மிக அற்புதமான பகுதி. ஒன்பது தந்தரங்களிலே இதுவே உயிரான பகுதி.

பெரியோர்களே! நடராசப் பெருமானின் திருவடிவம் எப்போது முதன் முதலில் உருவாயிற்று? காலமே தெரியாது உரிய சான்றுகள் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. இது ஏதோ மிகமிகப் பழைய நெறியில் அமைந்திருக்கிறது என்பது மட்டும் புரிகிறது.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலை யார் பிரதிட்டை செய்தார்கள் என்று சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் அங்கே கருவூர் சித்தர் என்று பதில் கிடைத்துவிடும். கருவூர் சித்தர் அங்கே எப்போது வந்தார்? எப்போது ராஜராஜ சோழன் வந்து அந்தக் கோயிலைக் கட்டினான்? இவற்றை ஆராய்ந்தால் தேதி கிடைத்து விடும். பழநித் திருக்கோயில் எப்போது நிறுவப்பட்டது என்று அதன் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து போகரால் அது நிறுவப்பட்டது என்று விடை கிடைத்து விடும். போகரின் காலத்தை ஆராய்ந்தால் அதற்கு தேதி கிடைத்து விடும். இப்படி பலப்பல் இடங்களில், பலப்பலத் தலங்களில் பிரதிட்டை எப்போது நடந்தது என்பதை வரலாற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

ஆனால் நடராசப் பெருமானை எப்போது பிரதிட்டை செய்தார்கள்? யார் பிரதிட்டை செய்தது? காலம் குழிந்து, குழிந்து, ஆழந்து, ஆழந்து அடையாளம் தெரியாமல் போகிறது.

சிற்றம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தது எப்போது? நமக்குத் தேதி கிடைக்கிறது. விக்கிரம சோழன் தான் சிற்றம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தான் என்று வரலாறு குறித்து வைத்திருக்கிறது. விக்கிரம சோழன் கூரை

மட்டும் தான் யேந்தான் கோயிலைக் கட்டவில்லை. கோயில் கட்டியது யார்? தெரியாது. கோயில் என்றாலே சைவர்களுக்கு தில்லையைத் தானே குறிக்கும். வைணவர்களுக்கு கோயில் என்றால் அது ஸ்ரீரங்கத்தைக் குறிக்கும். தில்லைக் கோயிலுக்கு ஒரு புராணம் உண்டு உமாபதி சிவம் அதைப் பாடினார். அதற்கு கோயில் புராணம் என்றே பெயர். உமாபதிசிவமம் கொடுத்தருளிய கோயில் புராணத்தைப் புரட்டினால் கூட வியாக்கிரமும், பதஞ்சலியும் வருவதற்கு முன்னரே நடராசப் பெருமானின் உருவம் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய அது எப்போது அமைக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்படவில்லை. திருமூலரும் பொதிய மலைப் பயணத்திற்கு முன் ஒருமுறை தில்லைக்கு வந்து போயிருக்கிறார் என்று வரலாறும் கூறுகிறது. அப்போது அவர் புளிக் கண்டவர்க்குப் புனலூறு மாப் போல் நடராசர் வடிவத்தைத் தரிசனம் செய்திருக்கிறார். அப்படியானால் எப்போது தான் நடராசர் வடிவம் அமைக்கப்பட்டது? தெரியவில்லை.

வரலாற்றைத் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தோமானால், மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா என்கிற இடங்களில் அகழ்ந்தெடுத்த ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் சில உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன. அங்கே கிடைத்த பொருள் களைப் பட்டியலிட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு நாணயத்தில் ஒரு பக்கத்தில் இடது காலை தூக்கி வலது காலை உடன்றி இருக்கும் நடராசரின் வடிவம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா ஆகிய இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்தவர் சர்ஜான் மார்ஷல் என்ற வெள்ளைக்காரர். காய்தல் உவத்தல் என்ற பாகுபாடுகளின்றி இந்த நாணயமும் இதையொட்டிய திராவிட நாகரிகமும் கி.மு. 5000 ஆண்டிற்கு முந்தையதாக இருக்க வேண்டும் என்று வரையறை செய்துள்ளார். இப்போது கிறிஸ்து பிறந்து 2000 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. எனவே இதையும் சேர்க்க இந்நாளிலிருந்து ஏறத்தாழ 7000 வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே நடராசர் வடிவம் கிடைக்கிறது என்றால் அதற்கு முன்னால் எப்போதிலிருந்து இவ்வடிவம் வழிபாட்டிற்கு உரியதானதோ? யாருக்குத் தெரியும்?

நடராசர் வடிவ வழிபாடு மிகமிகத் தொன்மையானது என்பது மட்டும் நனக்கு புரிகிறது. சரியான தேதி வேண்டுமானால் கிடைக்காமல் போகலாம் ஆனால் நிச்சயம் நடராசர் வழிபாடு 7000 வருடங்களுக்கு முந்தையது என்பதை உறுதிபடக் கூறலாம். உலகின் மூத்த கடிகளான தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் அறிஞர்களின் சிந்தனையியல் சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் மலர்ந்தது இந்த வடிவம் என்பது தெளிவு. காரணம், இந்த வடிவ வழிபாட்டை தமிழக எல்லைக்க அப்பால் காணமுடியாது. தமிழ்நெறி அறிவு அடிப்படையில் அமைந்தது என்று நேற்று சொன்னேன். சைவ சித்தாந்தம் ஒரு மனிதனுக்கு உரிய பதினாறு பேறுகள் இவையிவை என்று கூறுகின்றது

ஒழுக்கம் அன்புருள் ஆசாரம் உபசாரம் உறவுசீலம்

வழுக்கிலாத் தவந் தானங்கள் வந்தித்தல்வணங்கல் வாய்மை

அழுக்கிலாத் துறவு அடக்கம் அறிவொ டர்ச்சித்தல் ஆதி

இழுக்கிலா அறங்கள் ஆனால் இரங்குவான் பணி அறங்கள்.

அழுக்கிலாத் துறவு—இதை இப்போது பெரும்பாரும் நம்மால் பார்க்க முடிவிரில்லை. மிகப்பெரிய துறவி செய்தித்தாளில் பார்க்கிறோம், சில நாள் கழித்து அவரை ஜெயிலில் தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும் அறிவொடு அர்ச்சித்தல் என்ற பாடலில் வருகிறது. அதாவது இதை அறிவு, அர்ச்சித்தல் என்று இரண்டாகவும் பொருள் பண்ணலாம் அர்ச்சனை செய் நீ எதை அர்ச்சனை செய்தாலும் அந்த உருவம் அறிவு பூர்வமான அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அந்த உருவம் எதைக் குறிப்பது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நீ பூ போடுவது வீண். என்று பாடலில் சைவ சித்தாந்தம் நம்மைப் பார்த்து அறுதி யிட்டுச் சொல்கிறது.

விநாயரை வழிபடுகின்றாயா? விநாயகருடைய வடிவத்திற்கு ஒரு பொருள் இருக்கிறது. முருகப் பெருமானை வணங்குகிறாயா, முருகப் பெருமானின் ஆறுமுகத்திற்கு ஒரு பொருள் இருக்கிறது. இவற்றைப் புரிந்து கொண்டு அந்தந்த வழிபாட்டு வடிவத்திற்குப் பூ போட வேண்டும். பொருள் புரிந்த பின் தான் அதற்கு தூபம் காட்ட வேண்டும் பொருள்பிரிந்து செய்யும் வழிபாட்டினால் தான் நிறைவான பலன் கிடைக்கும் வெறுமனே பூ போட்டால் பலன் இல்லை. வழிபாட்டு உருவங்களை ஏன் அறிவுப் பூர்வமாக அமைத்தார்கள் என்றால் பிற்காலத்தில் மூட நம்பிக்கை அதில் நுழைந்து விடக்கூடாது என்பதற்காக அப்படி அறிவுபூர்வமாக அமைத்தார்கள். ஆனால் மக்களோ உருவ வழிபாட்டில் கொள்ளும் வடிவங்களில் பொருள் புரியாமல் மூட நம்பிக்கையில் கனத்தக் கொண்டே போகிறார்கள்.

இந்த சாமிக்கு மூன்று அங்குல சரிகைக் கரை உள்ள பட்டு வேட்டியைத் தான் கட்டணும் அது தான் ஐதீகம் என்பான். அந்த மூன்று அங்குல கரை பட்டு வேட்டியை அங்கே சாமிக்கத் தான் சாத்துகிறானா? அல்லது அதை மக்கள் மறந்த பின் வீட்டுக்குக் கொண்டு போகிறானா? யாருக்குத் தெரியும்? மொளகமான விஷயங்களை வளரவிட்டால் அப்புறம் அவரவர்களுக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் சுயநலத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு இதைக் கையாளத் தொடங்கி விடுவார்கள் தொடங்கி விடுவார்கள் என்பது என்ன? இப்போது அது தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அவ்வாறு நடராசர் உருவத்தைச் சுயநலமிகள் சமயத்தின் பேரால் கையாள விட்டவிடக் கூடாது. எனவே நாம் வணங்குகிற உருவங்கள் எதைக் குறிப்பன என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியம். அதைப்பற்றிச் சொல்வது தான் திருமந்திரத்தில் திருக்கூத்து தரிசனம் என்னும் பகுதி.

82 பாடல்களினாலே திருக்கூத்துத் தரிசனம் 9ம் தந்திரத்தில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மகுடாகமத்தின் பிழிவு என்று கூறுவர்.

82 பாடல்கள் என்ற பாடல் எண்ணிக்கைக்கு ஒரு பொருள் உண்டு. இதற்கு அலகு நிலைப் பொருள் என்பது பெயர். 63 நாயன்மாறைப் பாடவந்த சேக்கிழார் 63 எழுத்துக்களை அமைத்து ஒரு பாடல் பாடி புராணத்தைத் தொடங்குகிறார். இந்தப் புராணம் 63 நாயன்மார்களைப் பற்றியது என்ற குறிப்பை அமைத்து 63 எழுத்துக்களில் பாடலை அமைத்த மதிநுட்பத்தை என்னென்ற சொல்வது?

இப்படியெல்லாம் தமிழில் தான் பார்க்கமுடியும். எல்லாத் துறையிலும் தமிழரைப் போல் முத்திரை பதித்தவர்கள் வேறு யாருமில்லை. இதை நான் தமிழன் என்ற காரணத்தால் கூறவில்லை. தமிழன் தான் உலகில் முதன் முதலில் தோன்றிய மூத்த குடி.

இப்போது எண்ணிக்கை பற்றிய அலகு நிலைப் பொருளைப் பற்றிப் பேசுவதால் எண் தொடர்பான கணிதத்தில் தமிழன் பதித்த முத்திரையை ஓர் உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன். பொருள்களை ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்ணிக் கொண்டே போகலாம் இப்படி ஆதிமனிதனின் சிந்தனை செல்வதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் ஒன்றுமில்லாத ஒன்று என்று ஒரு எண்ணிக்கையை தமிழன் தான் முதலில் கண்டு காட்டினான் அதைப் பாழ் என்றான். வடமொழியில் இதனைப் பின்பற்றி பூஜ்யம் என்ற அதைக் கூறினான். பூஜ்யத்திற்குச் சரியான தமிழ்ச் சொல் பாழ் என்பது. நம்முடைய சங்க இலக்கியங்களிலே பாழ் என்ற இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துப் பாடியிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். இந்தப் பாழ் இல்லையானால் கணக்கு ஏது? இன்று நாம் பாழ் என்ற இந்தத் தூய தமிழ்ச் சொல்லைக் கையாளுவதில்லை. பூஜ்யம் என்ற வடமொழிச் சொல்லையே பயன்படுத்தி வருகிறோம். எல்லாம் காலத்தின் கோலம்! எப்படியோ, பூஜ்யத்தை முதன் முதலில் கண்டு பிடித்தவன் தமிழன் தான்.

கணிதத்தில் தமிழர்கள் இன்னும் எவ்வளவு ஆழ்ந்து துறைபோய் இருந்தார்கள் என்பதற்கு அவர்கள் பின்னங்களுக்கு வைத்த பெயர்களே சாட்சி சொல்லும். ஆங்கிலத்தில் அரையை ஹாஃப் என்றான் காலை

குவார்ட்டர் என்றான். அதற்கு கீழ் உள்ள பின்னங்களுக்கு அவர்கள் (ஆங்கிலேயர்) பெயர் வைக்கவில்லை. காரணம், அவர்களின் எண்ணம் குவார்ட்டரோடு முடிந்து விடுகிறது (மக்கள் சிரிக்கிறார்கள்) நீங்கள் எதை எண்ணி சிரித்தீர்களோ அதற்கு நான் பொறுப்பில்லை.

இனி, காலுக்கும் கீழே 8ல் ஒன்றிற்கு அரைக்கால் என்றும், 16ல் ஒன்றிற்கு வீசம் என்றும் 20ல் ஒன்றிற்கு மா என்றும் 80ல் ஒன்றிற்கு காணி என்றும் இப்படி 160ல் ஒன்றிற்கு கீழரை என்பது வரை தமிழன் பெயர் வைத்தான். இங்கே எனக்கு ஒரு திருக்கழுக்குன்றப் பாட்டு நினைவிற்கு வருகிறது.

காணியும் காணியும் காணியும் காணியும் காணியும்கால்
காணியும் காணியும் காணியும் காணியும் காணிமுக்கால்
காணியும் காணியும் காணியும் காணியும் காணியும் நால்
காணியும் காணியும் காணியும் காட்டும் கழுக்குன்றமே

இந்தப் பாட்டை பத்தக் கம்பர் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் முன்னால் பாடி, இதன் பொருள் என்ன என்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம் என்று சவால் விட்டாராம், ஒருவர். ஒன்றுமில்லையப்பா, இந்தப் பாடலில் வருகிற எல்லாக் காணியையும் கூட்டு. மொத்தம் இருபது காணி வரும். ஒரு காணி என்பது 80ல் ஒன்று. இருபது காணி என்றால் 80ல் இருபது. அதாவது கால் காட்டும் கழுக்குன்றமே என்று மணிவாசகருக்கு திருக்கழுக்குன்றத்தில் காலைக் காட்டி ஆண்டது இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்டது. அவ்வளவு தான்!

இது தான் தமிழனுடைய மதி நுட்பம். ஆகவே எண்ணிக்கையை வைத்து எவ்வளவோ பொருளைத் தமிழன் குறிப்பு காட்டுவான். இதற்குப் பெயர் அலகு நிலைப் பொருள் என்றோம். அப்படி திருக்கூத்து தரிசனம் பாட வந்த திருமூலர் இதற்குப் பாடல் எண்ணிக்கையை 82 என வகுத்துப் பாடினார். காரணம் என்ன? எட்டும் இரண்டும் உருவானவன் இறைவன். அவன் திருக்கூத்தும் எட்டையும் இரண்டையும் குறிப்பது.

எட்டும் இரண்டும் உருவான லிங்கத்தே
நட்டம் புதல்வா நவிலக் கேள்

என்பது சித்தாந்த சாத்திரத்தில் ஒன்றான உண்மை விளக்க வரிகள். இது எட்டும் இரண்டும் உருவான திருக்கூத்தைக் குறிப்பது என்பதை உணர்த்த 82 பாடல்களைப் பாடினார். இதை என்ன சொல்லி பாராட்டுவது!

இப்பகுதி மகுடாகமத்தின் பிழிவு என்றோம். மகுடாகமம் என்றால் ஆகமங்களுக்கே மகுடமாக அமைவது இந்த ஆகமம் என்று பொருள். வேறு எந்த ஆகமத்திலும் வழிபாட்டு முறைகள் இவ்வளவு சிறப்பாக கூறப்படவில்லை. இந்த ஆகமத்தில் தான் அது சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. எனவே அது மகுடாகமம்.

சிதம்பரம் என்று தற்காலத்தில் வழங்குகிற தில்லைக்குப் பொது என்று பெயர் உண்டு. கிறித்தவர்களும் வந்து வழிபடலாம் இசுலாமியர்களும் வந்து வழிபடலாம். வழிபாட்டு முறை பொதுவாக

இருந்தால் தானே எல்லா மதத்தினரும் வந்து வழிபட முடியும். இப்போது சிதம்பரத்தில் கிறித்துவர்களும் இசுலாமியர்களும் வந்து வழிபடுகிறார்களா என்பது வேறு. ஆனால் அங்கே வழிபாட்டு முறைகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அதிசய உண்மை.

பெரியோர்களே! ஆண்டவனுக்கு மூன்று நிலைகள் உண்டு. அவை 1) அருவம் 2) அருவுருவம் 3) உருவம். அதாவது ஒரு காலத்தில் அருவமாகி இருந்து பின் அருவுருவமாகி அதன் பின் உருவமாக மாறுதல். ஆனால் தில்லையில் இறைவன் அருவமாகவும், அருவுருவமாகவும், உருவமாகவும் காட்சியளிக்கிறார். இம்மூன்றுமாக இறைவன் ஒரே நேரத்தில் காட்சியளிக்கிறான் என்பதே இந்தத் தலத்தின் சிறப்பு.

எல்லாத் தலங்களிலும் இலிங்கத்தை வைத்து வணங்குகிறோம். அந்த இலிங்கத்திற்கு நாகேஸ்வரர், அண்ணாமலை என்று வேறு வேறு பெயரிட்டு வணங்குகிறோம். இருப்பது ஒரே இலிங்கம் தான் பெயர் தான் வேறு வேறு. இந்த இலிங்கத்தைப் பார்த்தால் அதனை உருவம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஏன் என்றால் கை, கால் போன்ற உறுப்புகள் அதில் இல்லை. சரி, அருவம் என்று சொல்லிவடலாமா என்றால் அதுவும் இல்லை.

அருவத்தைக் கண்ணால் காணமுடியாத. ஆனால் இலிங்கத்தைக் கண்ணால் காண்கிறோமே எதிரே கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரிகிறதே! எனவே இலிங்கம் உருவத்திற்கும் அருவத்திற்கும் இடைப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. இதனை அதனால் அருவுருவம் என்று கூறலாம்.

எனவே தலங்கள் தோறும் அருவுருவமான இலிங்கங்களைத் தான் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாடல் பெற்ற தலங்கள் மொத்தம் 274. அதில் 273 தலங்களில் நாம் செய்வது அருவுருவ வழிபாடே. தில்லையில் மட்டும் தான் கருவறையில் உருவமும் உண்டு. அதாவது நடராசர் உருவம். எனவே தில்லையைத் தவிர 273 தலங்களில் நாம் செய்யும் வழிபாடு அருவுருவ வழிபாடே என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

பெரியோர்களே! ஒரு வழிபாட்டு முறையில் அமைத்த கோயிலில் இன்னொரு வழிபாட்டு முறையால் வணங்குவது கூடாது. அப்படி வணங்கினால் பொருளில்லை பொருளில்லாத வழிபாட்டால் அதில் அருளும் இல்லை என்பது உறுதி. எனவே ஓர் ஆகமப்படி அமைத்த கோயிலில் இன்னொரு ஆகமப்படி வழிபாடு செய்யக்கூடாது. அதாவது காரணாகமப்படி அமைத்த கோயிலில் காமிகாகமப்படி வழிபாடு செய்யக்கூடாது. கதமிகாகமப்படி அமைத்த கோயிலில் காரணமாகப் படி வழிபாடு செய்யக்கூடாது. ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பொருள் உண்டு. ஆறு அத்துவாக்களையும் கடந்து இறைவனை அடைய வேண்டும் என்று ஆறு சுற்றுக்களை (பிரகாரங்களை) அமைத்தது காரணாகமம். ஐந்து கோசங்களின் உள்ளே விளங்குபவன் இறைவன் என்ற பொருளில் ஐந்து சுற்றுக்களை அமைத்துக் காட்டியது காமிகாகமம். பஞ்சகோசங்கள் என்பன. அன்னமயகோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்த மய கோசம் ஆகியன. கோசம் என்றால் எல்லை என்று பொருள். ஐந்து எல்லைகளை வைத்து ஐந்து சுற்றுக்களை அமைத்தது காமிகாகமம்.

பஞ்சப் பள்ளியில் பான்மொழி தன்னோடும்

எஞ்சாதீண்டு இன்னருள் விளைத்தும்

என்ற திருவாசகத்தில் வருவது இதைக் குறித்தே பாடப்பட்டது. பஞ்சப்பள்ளி என்பது ஐந்து சூழமுறை என்று பொருள்.

பஞ்சப்பள்ளி அமைப்பிலே உள்ள கோயிலில் ஆறு அத்துவாக்கள் அமைப்பிலே வழிபாட்டு முறைகளைச் சொல்லிய ஆகமப்படி வழிபாடுகள் நடத்தக்கூடாது. இதே மாதிரி ஆறு அத்துவாக்கள் அமைப்பிலே அமைக்கப்பட்ட கோயிலில் பஞ்சப் பள்ளி அமைப்பிலே வழிபாட்டு முறைகளை வகுத்த ஆகமத்தின் படி வழிபாடுகள் நடத்தக் கூடாது.

இதனை எப்படித் தெரிந்து கொள்ளுவது? குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள் உங்களுக்கு ஒரு டிப்ஸ்

முதலில் சாமி அதாவது இலிங்கம் எதிரே நந்தி அதன்பின் பலிபீடம் அதன் பின் கொடிக்கம்பம்—இப்படியிருந்தால் காமிகாகமப்படி அமைக்கப்பட்ட கோயில்.

முதலில் சாமி எதிரே கொடிமரம் அதன்பின் பலிபீடம் அதன்பின் நந்தி—இருந்தால் காரணாகமப்படி அமைக்கப்பட்ட கோயில்.

இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் மலேசிய அன்பர்கள் தாயகம் வந்து பல கோவில்களுக்குத் தல யாத்திரை செய்யும் போது இக்கோவில் காரணாகமப்படி அமைந்தா அல்லது காமிகாகமப்படி அமைந்ததா என்பதை அவரவ்களே பார்த்துக் கொண்டு கொள்ளலாம். ஆகமங்களை வாங்கி நீங்கள் படித்தது எப்போது? எனவே உங்களுக்குப் பயனாகட்டுமே என்று இந்தச் செய்தியைக் கூறினேன்.

இன்றைய தினம் பார்த்தால் எந்த ஆகமம் பயன்பாட்டிலே இருக்கிறதோ அதுவே நின்றிருக்கிறது. பயன்பாடு இல்லாதவை மறைந்தொழிந்தன. அதாவது 28 ஆகமங்கள் இருப்பதாகப் பேசுகிறோம். அவ்வளவும் கிடைக்கவில்லை. ஏன்? பெரும்பாலானவை வழிபாடு என்ற பயன்பாட்டில் வழக்கில் இல்லாதது தான். இன்று அமைந்திருக்கும் கோவில்களில் பெருமளவில் காமிகாகமப்படி அமைந்தவையே. அங்கெல்லாம் காமிகாகமப்படி தான் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இன்று வழக்கில் பிரபலமாக உள்ள அகோர சிவாச்சாரியார் பத்ததி எல்லா ஆகமங்களின் கலவையாக இருந்தாலும் அதிலும் கூட சொல்லப்போனால் காமிகாகம வழிபாட்டு முறையே பெரும்பான்மையாக பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது.

காரணாகமப் படியும் சில கோவில்கள் உண்டு. நான் மீஞ்சூர் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரு சிற்றூரில் சேக்கிழார் மாநாடு நடைபெற்றது. தமிழகத் தெய்வச் சேக்கிழார் மன்றத்தின் செயலாளராக அடியேன் நீண்ட நாட்கள் பணி செய்த காலம் அது. மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்த நான் அந்தப் பழைய கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்தக் கோவிலுக்குச் சென்றதுமே அது காரணாகமப்படி அமைந்த கோயில் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். பல இடங்களில் காமிகாகமப்படி அமைந்த கோயில்களையே பார்த்து வந்த எனக்குள் காரணாகமப்படி அமைந்த கோயிலைப் பார்த்தவுடன் ஓர் ஆவல் தூண்டிநின்றது. இங்க எந்த ஆகமப்படி வழிபாடு நடைபெறுகிறது என்று சிவாச்சாரியரிடம் கேட்டேன். ஆகமமாவது, ஒண்ணாவது? ஏதோ எங்க அப்பா சொன்னார். அதை நான் சொல்லிகிட்டிருக்கேன் என்றார்.

உங்க அப்பாவை அது என்ன ஆகமம் என்று கேட்டீர்களா? நான் விடவில்லை. ஏதோ அவர் சொன்ன மந்திரங்களைச் சொல்லி தண்ணி ஊத்திகிட்டிருக்கேன். இங்க ஆட்கள் வருவதே அதிசயம். சூடத்தைக் கொளுத்தி விபூதியை வாங்கிட்டப் போங்க என்று வோர் அலுத்துக் கொண்டார்.

அவரே இரவு என்னிடம் வந்தார். மாலையில் என்னுடைய பேச்சைக் கேட்டிருப்பார் போல் இருக்கிறது. காலையில் அலட்சியமாகப் பேசியதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டக் கொண்டு, பெரியவர்களையே விசாரித்தேன். காமிகாகமப்படி தான் வழிபாட்டினைச் செய்து வருவதாகச் கூறினார்கள் என்றால். இந்தக் கோயில் காரணாகமப்படி அமைந்திருக்கிறது. எனவே காமிகாகமப்படி வழிபாடு செய்வது தவறல்லவா? என்று கேட்டேன். எனக்கு எந்த ஆகமமும் தெரியாது. நீங்கள் சொன்ன பிறகு தான் தெரிந்து கொண்டேன் என்றார்.

நான் காரணாகமப்படி வழிபாடு செய்வதற்குப் புத்தகம் அனுப்பி வைக்கிறேன். அதைக் கற்று அதன்படி செய்யுங்கள் என்று சொல்லி அப்படியே உரிய புத்தகமும் அனுப்பி வைத்தேன். அவர் அதன் பின் அப்படியே செய்து ஒரு நன்றிக் கடிதமும் எழுதினார்.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? எந்த ஆகமப்படி கோயில் அமைந்திருக்கிறதோ அந்த ஆகமப்படி தான் பூசைகள் அங்கே நடக்க வேண்டும். மாறிச் செய்யக் கூடாது. கிரணாகமம் என்று ஒன்று உண்டு. இதன்படி கோயில்கள் அமைக்கப்படவில்லை. எனவே கிரணாகமத்தை கோயில்களில் பயன்படுத்த இயலாது. ஆனால் அகோர சிவாச்சாரியார் தமது பத்தத்தியில் கிரணாகம முறைகளையும் எடுத்தாள்கிறார்.

மைசூர் மாநிலத்தில் அதாவது கர்நாடக மாநிலத்தில் கோவில்கள் வீராகமப்படி அமைந்துள்ளன. வீராகமத்திற்கென ஒரு வழிபாட்டு முறை இருக்கிறது. அதுவே அங்கு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இப்படி வழிபாட்டிற்குரிய கோவில்களில் அந்தந்த கோயில்களுக்கு உரிய ஆகமப்படி வழிபாடுகள் நடைபெறுவதால் அந்த ஆகமம் மற்றும் அதன்வழி அந்த ஆகம வழிபாட்டு முறை நிலைபெறுகிறது.

எனவே ஏட்டளவிலே பல ஆகமங்கள் சொல்லப்பட்டாலும், பொதுவாக காமகாமப்படி பல கோயில்களிலும், சில இடங்களில் காரணாகமப் படியும், கர்நாடக மாநிலத்திலே வீராகமப்படியும் வழிபாடுகள் நடைபெற்ற வருகின்றன. ஆனால் மகுடாகமம் ஒரே ஒரு இடத்திற்கு மட்டும் உரியது. தில்லைக் கோயிலுக்கு மட்டுமே மகுடாகமம் உரியது. இங்கே கோயிலின் அமைப்பே மகுடாகமப்படி அமைந்தது வழிபாடும் அப்படியே. எல்லா ஆகமங்களையும் உள்ளடக்கி அவற்றிற்கு மேலாக அமைந்தது மகுடாகமம்.

ஏற்கெனவே கூறியபடி 273 பாடல் பெற்ற தலங்களில் அருவருவ வழிபாடு தான் நடக்கிறது. தில்லையில் மட்டும் தான் மூன்று நிலைகளிலும் அதாவது அருவம், அருவருவம், உருவம் என்ற நிலைகள் மூன்றிலும் வழிபாடு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று நிலை வழிபாடும் ஒரு சேர கருவறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது தில்லை ஒன்றில் தான் அது தான் மகுடாகமத்தின் சிறப்பு.

தில்லையிலே கருவறையில் நடராசர் இருப்பார் இந்த வழிபாடு உருவ வழிபாடு. இங்கே கட்டளை தீட்சிதர் பெட்டகம் ஒன்றைக் கருவறையில் இருந்து எடுத்து வந்து திறந்து பூசைப்பீடத்தில் வைப்பார். அது படிக லிங்கம். இந்த வழிபாடு அருவருவ வழிபாடு—மற்ற எல்லாக் கோயில்களிலும் உள்ளதைப் போல. படிகலிங்கத்திற்குப் பூசை முடிந்த பின் கட்டளை தீட்சிதர் நடராசருக்குப் பூசை செய்வார். பொதுவாக சிவலிங்கத்திற்கு அபிடேகம் செய்யும் போது அந்த அபிடேக நீர் விழும் இடத்தில் சண்டிகேஸ்வரரை அமைத்திருப்பார்கள். இங்கே படிகலிங்கத்திற்கு ஆட்டும் அபிடேகம் நீர் விழுமிடத்தில் பிரம்மாவை அமைத்திருப்பார்கள். இதிலிருந்து ஓர் உண்மையை அறியலாம். ஒரு பிரம்மா சண்டிகேஸ்வரராக இருக்கிறார் என்பது அது. எந்தக் காலம்? அறுதியிட்டக் கூறுகின்ற அளவிற்குச் சான்றுகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சண்டீசர் என்பது ஒரு பதவி. ஐஜி என்கிறோமே அதைப்போல. (இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆஃப் போலீஸ்). இந்தப் பதவியில் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். தமிழகத்தில் ஒரு காலத்தில் அருள் இருந்தார் அடுத்து ஒரு காரத்தில் மகாதேவன் இருந்தார்—அதைப்போலவே சண்டீசர் என்ற பதவியிலே காலத்திற்கும் காலம் ஒவ்வொருவர் இருப்பார். முதலில் உள்ளவர் அடுத்து வருபவர்க்கு பதவியை மாற்றிக் கொடுப்பது போல இங்கேயும் உண்டு. முதன் முதலில் சண்டீசப் பதவியில் இருந்தவர் அறக்கடவுள் எமன்னு சொன்னா ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்கத் தோணும். அதற்காக அறக்கடவுள் என்றேன். எமனை எமதர்மராஜா என்று தானே கூறுகிறோம். தருமராஜா என்றால் அறக்கடவுள். திருவாரூரிலே பார்த்தால் சண்டீசராக அந்த இடத்தில் இருப்பவர் அறக்கடவுள்.

அவர் ஏற்கெனவே மனிதர்களை அவரவர் பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப பாகுபடுத்தி சொர்க்கம், நரகம் என்ற இடங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து இன்ப துன்பங்களை துயக்க வைப்பது என்ற வேலையைச்

செய்பவர். இந்தக் கூறுதல் பொறுப்பு எனக்கு வேண்டாம் என்று அவர் முறையிட்டிருப்பார் போலிருக்கிறது ஆண்டவன் அவரிடமிருந்து பொறுப்பை மாற்றி பிரம்மாவுக்கு கொடுத்தார் போலிருக்கிறது. அதை ஏற்று சில காலம் பிரம்மா சண்டிசனாகவும் இருந்திருக்கிறார். இதைத்தான் தில்லையில் காண்கிறோம். இவருக்கு இது கூடுதல் பொறுப்புத் தான். ஏற்கெனவே அவருக்கு உரிய தொழில் படைப்பு. எனவே அவரும் இந்தக் கூடுதல் பொறுப்பு வேண்டாம் என்று இறைவனிடம் முறையிட்டிருப்பார் போலிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து இப்பொறுப்பை ஏற்றவர்தான் விசாரசர்மர் என்ற குழந்தை. பெரியபுராணத்தில் இவர் சண்டிசரான வரலாறு வருகிறது. இன்று நாம் அநேக கோயில்களில் சண்டிசனாக வணங்குவது இவரைத் தான். எனவே விசாரசர்மர் என்பது அவர் பெயர் அவர் வகிக்கும் பதவிப் பெயர் சண்டிசன்.

ஆமலி பாலும் நெய்யும் ஆட்டி அர்ச்சனைகள் செய்து
பூமலி கொன்றை சூட்ட பொறாததன் தாதை தானைக்
கூர்மபவொன்றால் ஓச்சக் குளிர்சடைக் கொன்றைமாலைத்
தாமம்நற் சண்டிக் கீந்தார் சாய்க்காடு மேவினாரே

என்று அப்பர் இதைப் பாடுகிறார். எனவே அருவருவமான படிகலிங்கத்திற்கும் ஆற்றும் அபிடேக நீர் கோமுகம் வழியாக தில்லையில் பிரம்மாவைச் சென்றடைகிறது.

இந்த அருவருவ வழிபாட்டிற்குப் பின் நடராசருக்கு வழிபாடு நடக்கும். நான் எத்தனை எத்தனை பிறவிகளிலே புண்ணியத்தை ஈட்டினேனோ அவ்வளவும் திரண்ட பயனாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே எனது பொறியியற் பட்டப்படிப்பு இப்போது இருப்பது போல 4 வருடங்கள் அல்ல ஐந்து வருடங்கள். ஐந்து வருடமும் தினந்தோறும் தில்லைக் கோயிலில் நடைபெறும் அந்தப் பூசையான சாயரட்சைக்குச் செல்வேன். இதற்கென தனிக்கூட்டமே திரண்டிருக்கும். இதை அங்கே ஒரு விசேட வழிபாடு என்றே சொல்ல வேண்டும். நடராசர், சிவகாமி ஆகியோர்க்கு சோடச உபசாரம், விபூதிசாத்து முடிந்தவுடன் இடது புறமாக எல்லாக் கூட்டமும் ஓடி வரும். அங்கிருந்து அனைவரும் அதோ, அதோ என்று சுட்டிக்காட்டிக் கன்னத்தில் போட்டக் கொள்வார்கள். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டும் இடத்திலே ஒரு திரை இருக்கும் அதை விலக்குவார்கள் விலக்கி அங்கே தீபாராதனை காட்டப்படும்.

நேற்று கூட ஓர் அன்பர் என்னைச் சிதம்பர ரகசியம் என்கிறார்களே, அது என்ன என்று கேட்டார். அது இது தான். சிதம்பரத்திலே நடராசருக்கு வலப்புறம் ஒரு திரை தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். திரையின் முன் பக்கம் கறுப்புத் துணி வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருக்கும். உட்புறம் சிவப்புத் துணி வைத்துத் தைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தத் திரையை விலக்கினால் அங்கே ஒன்றும் இருக்காத எல்லாம் வெட்ட வெளியாக இருக்கும். அங்கே இறைவனை ஆகாய வடிவமாகப் பாவித்து அந்த ஆகாயத்திற்கு ஒரு வில்வ மாலையைச் சாத்தியிருப்பார்கள். திரையை விலக்கினால் இந்த வில்வ மாலை மட்டும் தெரியும். இது ஆண்டவனை அருவ நிலையில் வழிபடுகிற வழிபாடு. தில்லையில் இறைவன் ஆகாயவடிவில் இருக்கிறான் என்பதையே வழக்கில் சிதம்பர ரகசியுதட என்றார்கள். சித் + அம்பரம் = சிதம்பரம் என்றாயிற்று. சித் என்றால் அறிவு பூர்வமாக அமைந்தது என்று பொருள். அம்பரம் என்றால் ஆகாயம். பஞ்சபூத தலத்திலே சிதம்பரம் ஆகாயத்தைக் குறித்தது என்று சொல்வார்கள் இல்லையா? இங்கே ஆகாய வடிவமாக இறைவனைப் பாவித்து அதற்கு வில்வமாலை, ருத்ராட்சமாலை, விசேட நாட்களில் விசேட கண்டிகை, கௌரிசங்கம் போன்றவற்றை சாத்தி வணங்குவார்கள். மார்கழித் திருவாதிரையிலே இங்கே விசேட மாலைகள் வெளிவரும்.

ஆக இங்கே படிக்கலிங்கத்தை வழிபடுகிறார்கள் இது அருவருவ வழிபாடு. நடராசருக்கு வழிபாடு செய்கிறார்கள் இது உருவ வழிபாடு. ஆகாயத்திற்கு வழிபாடு செய்கிறார்கள். இது அருவ வழிபாடு. இவ்வாறு அருவ, உருவ, அருவருவ வழிபாடு மூன்றும் ஒரு சேர நடைபெறும் இடம் தில்லை ஒன்றுதான். இது தான் தில்லைக்குப் பெருமை. அருவ வழிபாட்டினை முஸ்லீம்கள் ஏற்பர் உருவ வழிபாட்டை கிறித்துவர் ஏற்பர் காரணம் அவர்கள் ஏசுவையும், மரியாளையும் உருவம் காட்டி வணங்குபவர்கள். அருவருவ வழிபாடு பெரும்பாலான சைவக்கோயில்களில் இலிங்க வழிபாட்டில் நாம் செய்வது. இம்மூன்றும் ஒரு சேர தில்லையில் வழிபடப் பெறுவதால் எல்லோர்க்கும் அது பொது வாயிற்று. எனவே தில்லைப் பொது என்றே ஆன்றோர்கள் அழைப்பர். உலகில் உள்ள எல்லோருக்கும் பயன்பட வேண்டும் என்று இங்கே மூன்று வகை வழிபாட்டையும் வைத்தார்கள். இந்த மூன்று வகை வழிபாட்டு முறைகளையும் கூறுவது தான் மகுடாகமம்.

இங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கோயிலின் அமைப்புகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வியப்பினால் மூர்ச்சித்துப் போவோம். இங்கே ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு காரண காரியத் தொடர்போடு அறிவு பூர்வமாக அமைத்துள்ளார்கள்.

இங்கே கருவறை மண்டபத்தில் அறுபத்திநாலு கைச்சாத்துகள் இருக்கும். இது 64 கலைகளைக் குறிக்கும். சதாசிவ பீடத்தின் மேல் நடராசரும் சிவகாமியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள். இது சித்தாந்தத்தில் சாதாக்கிய தத்துவத்தின் மேல் அதாவது சதாசிவ தத்துவத்தின் மேல் சத்தித்தத்துவமும் சிவத்தத்துவம் அமைந்திருப்பதைக் குறிக்கும். சதாசிவ பீடத்திற்குக் கீழே தாங்கு தூண்கள் பத்து இருக்கும். அவை வேதம் நான்கையும் அவற்றின் அங்கங்கள் ஆறையும் குறிக்கும். இம்மன்றத்தில் 28 மரத்தூண்கள் இருக்கும். அவை இருபத்தெட்டு ஆகமங்களைக் குறிக்கும். அன்றி இம்மன்றத்தில் பதினெட்டு கல்தூண்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அவை பதினெண் புராணங் களைக் குறிக்கும். மேலே ஒன்பது கலசங்கள் இருக்கும். இதற்கும் ஒரு பொருள் உண்டு.

இதைப் பார்ப்பதற்கு முன் தில்லை என்பது எதைக் குறிக்கும் என்பதைப் பார்ப்போம். தில்லை என்பது உடம்பைக் குறிக்கும். அருளாளர்களிடையே இது ஒரு சங்கேதமொழி. இதைப் பரியாய பாஷை என்பார்கள். பரியாய பாஷை என்றால் கோடுவோடு என்று பொருள்.

ஒரு பாத்திர வியாபரி பாத்திரத்தின் மேல் அதனத்தன வாங்கிய விலையை கோடு பாஷையில் எழுதி வைத்தீர்ப்பான். விற்கிற விலையை எல்லோருக்கும் தெரிந்த எண்ணில் காகிதத்தில் அச்சிட்டு ஒட்டி வைப்பான். கல்லா பெட்டியில் முதலாளி உட்கார்ந்திருப்பார். கடைக்குப் பாத்திர வாங்க வரும் பெண்கள் 80 ரூபாய் என்ற விலைச்சீட்டு ஒட்டியிருந்தால் 20 ரூபாய்க்குத் தருகிறாயா என்று அடிமாட்டு விலைக்கக் கேட்பார்கள். கடையில் உள்ள பையன் விழிப்பான். பாத்திரத்தை எடுத்து வந்து முதலாளியைக் கேட்பான். முதலாளி அதை உருட்டி உருட்டிப் பார்ப்பான். ஓரிடத்தில் துஆ என்று எழுதியிருக்கும். அப்படியானால் அது பதினெட்டு அல்லது பதினாறு ரூபாய் என்று பொருள். அதைப் பார்த்த பின் வியாபார நிலைமைக்கு ஏற்ப 20 ரூபாய்க்கு கொடக்கலாம் என்றோ இல்லை என்றோ முதலாளி சொல்வான். அந்தப் பாத்திரத்தில் துஆ என்று எழுதப்பட்டிருந்தே அது தான் கோடு-சங்கேத பாஷை.

இதுபோல அருளாளர்கள் உடம்பை தில்லை என்று குறிப்பிடுவார்கள் இது அவர்களிடையே வழங்கும் பரிபாஷை-சங்கேத மொழி-கோடு வேர்டு.

தில்லை என்பது ஒரு வகை மரம். இந்த மரம் அதிகமாக வனம் போல சூழ்ந்திருந்தால் அந்த இடத்திற்குத் தில்லைவனம் என்று பெயர் வந்தது. தில்லை வனத்தின் நடுவிலே இருந்ததால் அந்த இடம் தில்லையாயிற்று. இது ஆகு பெயர். முன்பெல்லாம் தில்லை என்று தான் அழைத்தார்கள். காலப்போக்கில் பிற்காலத்தில் தான் சிதம்பரம் என்ற வடமொழிப் பெயரால் இவ்விடம் வழங்கப்படத் தொடங்கியது.

இப்போது தில்லை மரம் அங்கே இல்லை. ஒருவேளை அபூர்வமாக ஒன்றிரண்டு இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக காணப்படலாம். இந்த மரலத்திற்கு என்ன சிறப்பு என்றால் இது பால் மரம். அதாவது இந்த தில்லை மரத்தைச் சற்றுக் கீறினால் பால்வரும். அந்தப் பால் தப்பித்தவறி உடம்பின் மீது பட்டதால் உடம்பெல்லாம் புண்ணாகி விடுமாம். எனவே தான் இந்த மரங்களை ஒழித்து விட்டிருக்கிறான் மனிதன். இதுவே ரப்பர் தொழிற்சாலையை மேம்படுத்திட அந்தச் சந்தடியில் நடராசப் பெருமான் காணமற் போயிருப்பார் என்பது நிச்சயம். நல்லவேளை! அந்த அசம்பாவிதம் நடக்கவில்லை. தில்லை மரப்பால் புண்ணாக்குவதால் மரம் போயிற்று நடராசர் தப்பினார்.

இந்த மரத்தின் பால் மேலே பட்டவுடன் உடம்பைப் புண்ணாக்கம் என்றோம். இதை ஏன் அருளாளர்கள் நம் உடம்பிற்கு சங்கேதப் பாஷையாக வைத்தார்கள்? பிறவிப் புண்ணை மேன்மேலும் புரையோடச் செய்வது தான் இந்தப் உடல் ஒரு பறிவி எடுக்கிறோம் அந்த உடலைக் கொண்டு மேலும் ஒரு பிறவியைப் பெறுகிறோம். எனவே பிறவி எடுக்க எடுக்க அந்த உடம்பு மேலும் மேலும் பிறவி என்கிற புண்ணையே சேர்ப்பது பெருக்குவது என்ற கண்டு இதைத் தில்லை மரப்பாலுக்கு உவமித்து ஒரு சங்கேத பாஷையாகக் கொண்டார்கள் கொண்டு இந்த உடம்பையே தில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இனிநாம் விட்ட இடத்திலிருந்து வருவோம். பத்துத் தாங்கிகள், 28 மரத்தூண்கள், 18 கல்தூண்கள் என்பன தில்லை மன்றில் ஒவ்வொன்றைக் குறித்தது என்றோம். அது போல தில்லை உடம்பானதால் அந்தக் கோயிலின் மேல் உள்ள கலசங்கள் ஒன்பதும் மனித உடம்பில் உள்ள ஒன்பது வாயில்களை குறித்தது. 11 கலசங்களை வைத்திருக்கலாம் இல்லை 7 கலசங்கள் வைத்திருக்கலாம் இல்லை 5 கலசங்கள் வைத்திருக்கலாம். ஆனால் ஒன்பது கலசங்களை வைத்ததன் பொருள் - ஒன்பது வாயிலை உடைய உடம்பு இது. அந்த உடம்பின் உள்ளே ஆடுகின்ற நடம் இறைவனது. எனவே மேலே ஒன்பது கலசங்களை அமைத்தார்கள்.

முன்பே இந்தத் தில்லைக் கோயில் கூரையைப் பொன்னால் வேய்ந்தவன் விக்கிரமச் சோழன் என்று பார்த்தோம். அந்தக் கூரையில் பொன்னால் ஆன தகடுகள் வைக்கப்பட்டுள்ளனவே, அவற்றின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு தெரியுமா? 21,600. காரணம், நாம் ஒரு நாளைக்கு விடுகின்ற மூச்சின் எண்ணிக்கை 21,600. அறுபது கணம் கொண்டது ஒரு நாழிகை. அறுபது நாழிகை கொண்டது ஒரு நாள். நாம் ஒரு கணத்திற்கு ஒரு மூச்சு விடுகிறோம். எனவே ஒரு நாளைக்கு நாம் விடுகிற மூச்சின் எண்ணிக்கை $60 \times 60 \times 60 = 21,600$. இந்த எண்ணிக்கையை வைத்து கூரையின் பொன்தகடுகளுக்கு எண்ணிக்கை அமைத்தான். ஒரு மூச்சு கூட நாம் வீணாக்கி விடக்கூடாது என்று ஒவ்வொரு தகட்டிலும் திருவைந்தெழுத்து எழுதி வைத்தானாம். இதை.

எழுதி மேய்ந்த சிற்றம்பலக் கூத்தனை

இழுதையேன் மறந் தெங்ஙனம் உய்வனோ

என்று அப்பரும் போற்றிப் பாடுகிறார்.

இந்தப் பொன் தகடுகளைப் பூட்டுகிறான். பூட்டாணிகள் எவ்வளவு வைத்தான் தெரியுமா? 72,000. நமது உடலில் இருக்கிற நாடிகளின் எண்ணிக்கை 72,000 என்று ஆன்றோர்கள் கூறுகின்றனர். எனவே இவற்றால் பூட்டப்பட்டது இது என்று காட்ட 72,000 பூட்டாணிகள் கொண்டு பொற்றகளைப் பூட்டிக் கூரை வேய்ந்தான். கோவிலைக் கட்டும் போது சம்மா அழகுக்காகக் கட்டவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் பொருள் வைத்து ஒவ்வொரு மனித உடம்பின் உள்ளே இறைவன் ஆடுகின்ற நடனம் இது என்று காட்டினார்கள்.

ஆ! எவ்வளவு மதிநுட்பத்தின் அறிவார்ந்த அடிப்படையில் மிகக் கவனமாக அமைக்கப்பட்டது தில்லைக் கோயில்! இதை நானாகச் சொல்லவில்லை ஒரு பழம் பாடல் கூறுகிறது.

ஆறுசாத் திரம்நாலு வேதம் அதிதூணாக
 மங்கள்இரு பத்தெட்டுடன்
 ஐம்பெரும் பூதங்கள் பதினென் புராணங்கள்
 அரியசிறு தூண் உத்திரம்
 ஏறுகலை அறுபத்து நாலுகைம் மரநாடி
 எழுபத் திரண்டாயிரம்
 எழில்வரிச் சுடராணி புவனமிரு நூற்றோடும்
 இருபத்தி நாலுகமலம்
 கூறுதொண் ணுற்றாறு தத்துவம் பலகணிகள்
 கும்பமொன் பது வாசலும்.
 குலவுசிற் றோடுமிரு பத்தோரா யிரமுடன்
 கூறுமறு நூறுமாகத்
 தேறுமொரு வீடுகட் டிக்குடி இருக்குமுமை
 சிறுவீடு கட்டியருளே!
 சிவகாம சுந்தரி எனும் பெரிய விமலையே
 சிறுவீடு கட்டியருளே!

இந்தப் பாடல் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழில் சிற்றில் பருவத்தில் வருவது. என்ன அழகான பாடல்! தில்லை மன்றிலே பலகணிகள் உண்டு. அந்தப் பலகணியிலே உள்ள துவாரங்கள் மொத்தம் 96. நமது உடல் தத்துவங்கள் மொத்தம் 36 தாத்துவிகங்கள் 60. மொத்தம் கூட்ட தொண்ணுற்றாறு. இந்தத் தொண்ணுற்றாறையும் குறிக்கப் பலகணியிலே தொண்ணுற்றாறு. இந்தத் தொண்ணுற்றாறையும் குறிக்கப் பலகணியிலே தொண்ணுற்றாறு துளையிடம் வைத்தனர்.

இப்படி ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பொருள் வைத்து அமைத்தார்கள். இவற்றையெல்லாம் முன்னாலே வைத்தார்களா? அல்லது படிப்படியாகக் காலப் போக்கில் ஒவ்வொன்றாக அமைக்கப்பட்டதா? பார்க்க பார்க்க அதிசயமாய் இருக்கிறது! எண்ண எண்ண ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது!

இப்படிப்பட்ட அறிவார்ந்த அடிப்படையில் அமைந்த கோவிலை வேறு எங்கேயும் பார்க்க முடியாது! வேறு எந்த மதத்திலும் இதற்கு இணையாக ஒரு இறையிடத்தைக் கூறமுடியாது! அவ்வளவு ஏன்? நம்முடைய சமயத்திலேயே நம்முடைய கோவில்களிலேயே கூட இதற்கு இணையான கோயில் வேறு எதுவும் இல்லை!

ஐந்து சூழறை வைப்பான் பஞ்சப்பள்ளியைக் காட்டுவான் பின் அதிஷ்டானத்தை வேறு மாதிரி வைப்பான் உபாதிஷ்டானம்—அது வேறு மாதிரி இருக்கும். அதன்பின் அந்தந்த சிற்பியின் கலைவண்ணம் காணலாம் அவ்வளவுதான்!

திருப்பெருந்துறையிலே மண்டபத்திலே ஒரு கொடுங்கை வைத்திருப்பான். அம்மாதிரி கொடுங்கை இனிமேல் யாராலும் நினைத்துப் பார்த்தாலும் செய்ய முடியாது அதன் சிறப்பை நேரில் பார்த்தால் தான் உணர முடியும். மண்டபத்தின் மேல்தளத்தில் நடுவில் கல்லின் கனம் தடிமனாக இருக்கும். நடுவிலிருந்து வெளியே வரவர கூரைக்கல்லின் கனம் மெலிதாகிக் கொண்டே வரும். மண்டபத்தின் வெளியே வழிந்த கொடுங்கைப் பகுதியில் கல் காகித அட்டையின் கனத்திற்கு வந்துவிடும். இப்படிப்பட்ட கூரைக்கல் பலகைகள் மேலே பரப்பி அவற்றைக் கல்லால் ஆன பூட்டாணிகளால் ஒன்றாகச் சேர்த்திருக்கிறான். போல்ட் என்றால் அதற்கு திருகு மறைப் புரிகள் கல்லிலேயே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! கொடுங்கை வீழும் பகுதியில் கல்லின் கனம் என்ன என்று பார்க்க துப்பாக்கியால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு வெள்ளைக்காரன் சுட்டிருக்கிறான். குண்டு துளைத்து ஒட்டை விழுந்திருக்கிறது. இன்றும் அதைப் பார்க்கலாம். அந்தத் துளையிடத்தில் கல்லின் கனம் ஒரு அப்பளத்தின் அளவில் இருக்கும். அதுவே கூரையின் நடுப்பகுதியில் பார்த்தால் கல் மிகத்தடிமனாக இருக்கும்.

இன்றைக்கே ஒரு தபதியை வைத்து மலேசியாவில் ஒரு கோவில் கற்றளியாகக் கட்டுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். தபதி தமிழகத்தில் இருந்து வருகிறார் என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். அவரிடம் கட்டுமானத்திற்கு ஒப்பந்தம் போட்டால் அந்தத் தபதி அந்த ஒப்பந்தத்தில் திருப்பெருந்துறை கொடுங்கையும், திருவீழி மிழலை விமானமும் நீங்கலாக எந்த சிற்ப வடிவிலும் கோவில் கட்டித் தருவதாக எழுதிக் கைச்சாத்திடுவார். இது தமிழகத் தளபதிகள் கடைபிடித்து வரும் மரபு. காரணம் அவை வேறு எந்தச் சிற்பியாலும் கல்லில் வடிக்க முடியாத கலை நுணுக்கம் உடையவை.

இது எதைக் காட்டுகிறது? கலை அம்சத்தை கற்பனைத் திறத்தை சிற்ப நுணுக்கத்தைக் காட்டுகிறது எனலாம். இங்கே நாம் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது திருப்பெருந்துறையில் உள்ள கொடுங்கையிலும், திருவீழிமிழலை விமானத்திலும் கலை அம்சம் இருக்கலாம் ஆனால் தில்லைக் கோயில் ஒன்றில் தான் கலசம் முதல் ஆணி வரை எல்லாவற்றிலும் அறிவார்ந்த அடிப்படை உள்ளத்தைக் காண்கிறோம். இதற்கு இணையாக வேறு எந்தக் கோவிலையுமத் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாது.

தில்லை மண்டபத்திற்கே இவ்வளவு பெருமை என்றால், அதன் கூரையில் வேய்ந்த ஆணிக்கும் அர்த்தம் உண்டு என்றால் உள்ளே மூலவராக எழுந்தருளியிருக்கும் நடராசரின் உருவத்திற்கு அர்த்தம் இல்லாமலா அமைத்திருப்பார்கள்? அங்கே பலகணியில் இருக்கும் துளைக்கே பொருள் உண்டு என்றால் உள்ளே மூலவராக எழுந்தருளியுள்ள நடராசர் உருவத்திற்கு எவ்வளவு பொருள் இருக்க வேண்டும்?

இதைத் தான் 82 பாடல்களில் எடுத்துச் சொன்னார் திருமூலர். அதில் முதல் பாடலே மிக உயர்ந்த பாடல்

எங்கும் திருமேனி எங்கும் சிவசத்தி

எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம்

எங்கும் சிவமாய் இருத்தலால் எங்கெங்கும்

தங்கும் சிவனருள் தன்விளையாட்டே.

— பாடல் எண் 2722.

இங்கே இடைப்பிறவரலாக ஒரு பயன்மிக்க செய்தியைச் சொல்கிறேன். இது புரோட்சண செய்தற்குரிய பாடல். கலசம் வைத்து வழிபாடு செய்கிறோம். பின்னர் வழிபாடு முடிந்தபின் கலச நீரை எல்லா இடங்களிலும் தெளித்து அவ்வவ்விடங்களைக் கடவுள் மயமாக்க இப்பாடலை ஒதுக. உங்களுக்கு எந்தெந்த இடத்திலே அருள் நிறைய வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் கலச நீரைத் தெளிக்கும் போது இந்தப் பாடலையே மந்திரமாக ஒதினால் உரிய பலன் கிடைக்கும்.

திருமூலர் பாடும் போது இதைப் புரோட்சணம் செய்வதற்கென்று பாடவில்லை. சிவபெருமான் உலகெங்கும் தங்கி இருப்பதாகப் பாடுகிறார் அது புரோட்சணத்திற்கு உதவுகிறது.

சிவபெருமானின் திருநடனத்தால் உலகெங்கும் அருள் தங்கி நிறைகிறது என்பது பாடலின் கருத்து. இது பொதவாகப் பாடப்பட்டதாயிருந்தாலும் இத்தனை பெரிய உலகில் நம் சிறிய இல்லத்திலும் அவனது அருள் தங்கி ஆட வேண்டாமா? எங்கும் திருநட்டம் ஆயிற்றே? எனவே இதை நம் வீட்டில் சடங்குகளிலும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதை நினைவூட்டுகிறேன்.

இந்தப் பாடலில் சிதம்பரம் என்னம் வார்த்தை இருக்கிறதே—அதைப் பார்த்து—இதை வைத்துத் திருமூலரின் காலத்தை நிர்ணயம் செய்து விடலாம் என்று ஒரு பேராசிரியர் குறிக்கிறார். சிதம்பரம் என்ற சொல் வடசொல். இது பிற்காலத்தில் வந்தது. தில்லை என்ற சொல்தான் மூலம் பாடல்களிலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சிதம்பரம் என்ற சொல் வராது. திருமந்திரத்தில் இந்தப் பாடலில் இஅந்த வார்த்தை வந்துள்ளதால் திருமூலர் மூலருக்கும் பிற்பட்டவர் எனலாம். இல்லையானால் குறைந்தது இவர் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டினராகவாவது இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. சொல்லொருமையினாலே மட்டும் நாம் எதையும்—குறிப்பாக ஒருவரது காலத்தை—நிர்ணயம் செய்யக்கூடாது. வேறு உறுதியான சான்றுகளுக்கு இதனைத் துணைச் சான்றாகக்கொள்ளலாமே ஒழிய இஅதையே மக்கியச் சான்றாகக் கொள்ள முடியாது. கடவுள் அருளால் குமரகுருபரர் தமக்குத் தெரியாத மொழியான இந்தியில் திடீரென ஒரளங்கசீப் அவையில் டில்லியில் கவிகள் பாடினார் என்றால் பின்னால் வழங்கவரும் சொல்லை அருளாளரான திருமூலர் முன்னாலேயே கையாள இயலாதா என்ன? திரிகால ஞானிகளுக்கு இதெல்லாம் இயல்பு. எனவே சொல்லொற்றுமையினாலே மட்டும் எதையும் தீர்மானிக்க இயலாது.

ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். வியாழக் கிழமையைச் சில பேர் விசாலக்கிழமை என்பார்கள். உயிர் என்பதை உசிர் என்பார்கள். இங்கே பார்த்தால் யகரம் சகரமாக மாறி உச்சரிக்கப்படுகிறது. யகரம் சகரமாகத் திரிந்த காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு என்று அறிஞர்கள் சான்றுகளுடன் உறுதி செய்திருக்கிறார்கள். ஆண்டாள் திருப்பாவையில் நாமும் நம்பாவைக்குச் செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ என்று பாடுகிறார். கிரியைகள் என்பதில் உள்ள யகரம் சகரமாகத் திரிந்து கிரிசைகள் என்று பாடலில் வந்திருந்தால் ஆண்டாள் காலம் ஏறத்தாழ பத்தாம் நூற்றாண்டு என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லி விடலாம். ஆனால் இது ஒன்றே போதாது. மேலும் சான்றுகள் கிடைக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

ஆண்டாள் ஒரு பாடலில் தாம் கடைபிடிக்க விரும்பும் பாவை நோன்பை மேலையார் செய்வனகள் என்று ஒரு பாடலில் பாடுகிறார். எனவே பாவை நோன்பை வேறு ஒருவரிடமிருந்து பெற்றாள் என்பது தெளிவாகிறது. அது யார் என்று பார்த்தால் மணிவாசகர். அவர் தான் முதலில் பாவை நோன்பை பத்திச் சுவை கலந்து சிவபெருமான் மேலதாக வைத்துப் பாடியவர். எனவே அவர் பாடிய திருவெம்பாவையைப் பார்த்து ஆண்டாள் திருப்பாவை பாடினாள் என்று கருத இடமிருக்கிறது. பாவை நோன்பை அடிப்படையாக வைத்ததுப் பாடிய பத்திப் பாசுரங்களில் முதலாவதாக வைத்து எண்ண வேண்டுவத திருவெம்பாவை. அதன் பின் வந்தது திருப்பாவை. ஆனால் இப்போது திருப்பாவையை முதலில் திருவெம்பாவையைப் பின்னால் சொல்கிறார்கள். மார்கழி மாதத்தில் வானொலி அப்படித்தான் உரிய விரிவுரையை அமைக்கிறது. உண்மையில் திருவெம்பாவை தான் முதலாவதாக வர வேண்டும். காரணம், திருப்பாவையில் தான் யகரம்

சகரமான திரிவைக் காண்கிறோம். திருவாசகத்தில் எந்த இடத்திலும் இப்படிப் பார்க்க முடியாது. எனவே திருவெம்பாவையே முதலில் வந்தது. அம்மாவும் அதை உறுதிப்படுத்துவது போல தமது திருப்பாவையில் மேலையார் செய்வனகள் என்று பாடியுள்ளார். திருப்பாவை பத்தாம் நூற்றாண்டினதாக இருக்க திருவெம்பாவை மூன்றாம் நூற்றாண்டினது.

மணிவாசகர் காலத்தை எவ்வளவு தான் வெள்ளைவாரணனார் பின்னே தள்ளினாலும் எட்டாம் நூற்றாண்டிற்கு மேல் அவரால் தள்ள இயலவில்லை. இங்கே நான் வந்தவுடன் சிலர் என்னிடம் தமிழறிஞர் கா.சு. பிள்ளை அவர்களைப் பற்றி பேசினார்கள். கா.சு. பிள்ளை என்பது கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை என்பதன் சுருக்கம். அவர் படித்தவர். அந்தக் காலத்திலேயே சட்டத்திலே முதுகலைப் பட்டம் பெற்றவராதலினால் பிள்ளை என்றே அவரை அழைப்பார்கள். தாகூர் சட்டக்கல்லூரிக்கு சென்னையிலிருந்தே பணியாற்றியவர். மிகப்பெரிய தமிழறிஞர் மறைமலையடிகளும் இவரும் ஏறத்தாழ சம வயதினர். மாணிக்க வாசகர் காலம் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்று ஒரு செப்பேட்டினை ஆதாரம் காட்டினார் கா. சு. பிள்ளை. அவர் ஒரு வழக்கறிஞர் அல்லவா? ஒரு வழக்கு என்றால் வழக்கறிஞர்கள் எக்ஸிபிட்டுகளைக் காட்டுவர். அதுபோல இந்த வழக்கில் ஒரு செப்பேட்டை எக்ஸிபிட்டாகக் காட்டினார்.

அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த அவரது நண்பரான மறைமலை அடிகள் மாணிக்கவாசகர் காலத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்து வாழ்மூநாளெல்லாம் உழைத்து உழைத்து இரண்டு பாகமாக நூல்களை எழுதி மணிவாசகர் மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்று கூறினார். கா. சு. பிள்ளை அவர்கள் ஒரு செல்பேட்டைக் காட்டி மணிவாசகர் மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்று மிக எளிதாக, ஆனால் மிக உறுதியாக மெய்ப்பித்தார். அதன்பின் யாரும் மணிவாசகர் காலம் மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்பதை எதிர்த்துக் கூறவில்லை. வெள்ளைவாரணனார் தான் மணிவாசகர் எட்டாம் நூற்றாண்டினர் என்று குறுக்கு சால் போட்டார். அவரது வாதங்களில் கா.சு. பிள்ளை காட்டிய செல்பேட்டைப் பற்றி எந்த குறிப்பும் காட்டாமல் தவிர்த்திருப்பதே அவர் மணிவாசகரின் கால வரையறையைச் செய்தது தர்க்கரீதியாக ஏற்புடையதல்ல என்று சான்று கூறும்.

வெள்ளை வாரணனார் கூற்றுப் படியே மணிவாசகர் எட்டாம் நூற்றாண்டினர் என்று வதைதுக் கொண்டாலும் கூட ஆண்டாள் பத்தாம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் மணிவாசகருக்குப் பின் வந்தவரே எனவே திருப்பாவை பின்னால் தான் வந்திருக்க வேண்டும் திருவெம்பாவைதான் முதலில் வந்திருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகிறது.

அது மட்டுமா? ஆண்டாள் முதல் பாடலிலேயே மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால் என்று பாடுகிறார். மார்கழி திருவாதிரையில் மதி நிறையும் அதாவது பெளர்ணமி நகழும். திருவாதிரை சிவபெருமானுக்கு உரிய நாள். எனவே சில வழிபாடாக பாவை நோன்பு முன்பே வழக்கில் இருக்க அதைப் பார்த்து வைணவியாகிய இவள் மாற்றிக் கொண்டாள் என்பதை முதல் பாட்டே காட்டிக் கொடுத்து விடுகிறது. இரண்டாவது பாட்டில் பிள்ளைகள் எல்லாம் பாவைக் களம் புக்கார் என்று பாடுகிறார். பாவைக் களத்தில் பாவையாக உமாதேவியை வழிபடுவார்கள். எம்பிராட்டி உமை தவமிருந்து சிவபெருமானைக் கணவனாகப் பெற்றவள். அவரது இடப்பாகத்தையே பெற்றவள். அதைப் போல் தங்களுக்கும் சிறந்த கணவன் அமைய வேண்டும் என்று மணப் பருவத்தில் உள்ள சிறுமிகள் கேட்டு வழிபடுவதாக பாவை நோன்பு வழிபாட்டை அமைத்தார்கள். என் வீட்டிற்கு நல்ல கணவர் நாட்டிற்கு நல்ல மழை. இந்த இரண்டு தான் அந்த பாவை நோன்பில் வைக்கப்படும் வேண்டுகோள்கள். இது தான் திருவெம்பாவையின் அடிப்படைக் கருத்து.

இதையே சற்று மாற்றி அம்பிகையை வழிபட்டு கண்ணனையே தனக்கக் கணவனாக வரவேண்டும் என்று அமைத்தாள். வைணவர்க்கு உமாதேவி வழிபாடு பொருந்தாதே! மறந்தும் புறந்தொழாதவர்கள் என்று

சொல்லிக் கொள்பவர்களாயிற்றே வைணவர்கள். உமாதேவியின் வழிபாட்டை ஆண்டாள் இங்கே மேற்கொள்வதாலும் ஆண்டாள் மணிவாசகர் காட்டிய திருவெம்பாவை நோன்பை பின்பற்றினாள் என்பது தெளிவாகிறது. இத்தனை கோணங்களில் ஆராய்ந்தில் ஒன்றிற்கொன்று ஆதாரங்கள் உறுதுணையாவாதால் ஆண்டாள் யகரம் சகரமான பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவள் என்பதை உறுதிப்படுத்திச் சொல்லலாம்.

இப்படி வேறு ஆதாரங்கள் துணை செய்யாதே போது சிதம்பரம் என்ற சொல்லைத் திருமூலர் பயன்படுத்தினார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர்காலத்தை மிகப் பின் தள்ளிக் கொண்டு வருவது அறிவுடைமையாகுமா? திருமூலர் யார்? ஒரு யோகி. யோகிகள் யோகக் காட்சி உடையவர்கள். காலம் கடந்தவர்கள். அவர்களுக்கு மூன்று காலமும் தெரியும். முன்னால் நடந்ததும் தெரியும் பின்னால் நடக்கப் போவதும் தெரியும்.

சிவஞானசித்தியாரிலே காட்சிகள் நான்கு வகைப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. அவை 1) வாயிற் காட்சி 2) மானதக் காட்சி 3) தன்வேதனைக் காட்சி 4) யோகக் காட்சி.

யோகக் காட்சியில் என்ன தெரியும் என்றால் இறைவன் திருவருளாலே எல்லாம் தெரியும். ஆகாயத்திலே சில பதிவேடுகள் உண்டு. ஆகாஷிக் ரெக்கார்ட்ஸ் (Ashik Records) என்று அன்னிபெசண்ட் அம்மையார் இதை விளக்குகிறார். இந்த ஆகாயப் பதிவுகளில் உள்ள எல்லாம் யோகக் காட்சியில் தெரியும்.

நாம் நாடி சாத்திரம் பார்க்கிறோமே இதற்கு அடிப்படையே இந்த யோகக் காட்சி தான். கௌசிகர் நாடி, அகத்தியர் நாடி என்றொல்லாம் சொல்கிறார்களே இவர்கள் யார்? யோகியர். இவர்களுக்கு யோக காட்சியில் தெரியும். ஒவ்வொருவருடைய பதிவேட்டையும் இவர்கள் பார்க்கிறார்கள். நாமெல்லாம் தொலைக்காட்சி பார்க்கிறோமே அது போல. தொலைக்காட்சி இல்லாவிட்டால் ஜன்னலைத் திறந்து வைத்துவிட்டு அடுத்த வீட்டில் அல்லது வெளியில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்போம். அதில் ஒரு சுவை. அதைப்போல தவம் இயற்றும் ஞானிகள் அதனிடையில் பெறும் யோகக் காட்சியில் இந்த ஆகாயப் பதிவேடுகளை பார்க்கிறார்கள். வெறும் சுவைக்காகப் பார்க்காமல் அவரவர்க்குப் பயனாகட்டுமே என்று அவற்றை ஒலைச் சுவடிகளில் எழுதி வைத்தனர். இது தான் நாடி சாத்திரம்.

எனக்கு நீண்ட நாட்களாக இது என்ன என்று பார்த்துவிடவேண்டுமும் என்று ஆவல். இதைப் பார்க்க பழனிக்குப் போனேன். கௌசிக நாடி பார்த்தேன். காலை 9 மணியிலிருந்து மாலை 4 மணி வரை எனக்கு உரிய ஒலை கிடைக்கவில்லை. சரி, இன்று பழநி பஞ்சாமிரத்ததுடன் முடிந்தது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது 4 மணிக்கு ஒரு பழைய கட்டில் எனக்குரிய ஒலை கிடைத்தது.

என்னுடைய தகப்பனாருக்கு சத்தியத்திலே மிகவும் ஈடுபாடு. எனவே எனக்கு சத்தியவேல் முருகன் என்று பெயரிட்டார். எனக்கு மட்டுமல்ல எங்கள் வீட்டில் சகோதர சகோதரிகளுக்கெல்லாம் கூட சத்திய என்ற அடைமொழியுடனே தான் பெயர் வைக்கப்பட்டது. பொதுவாக சத்தியவேல் முருகன் என்பது தான் உலக வழக்கு. இதுவே அதிகமாகப் புழக்கத்தில் உள்ள பெயர் அல்ல. சத்தியவேல் முருகன் என்பது இன்னும் மிக மிக அபூர்வம். இந்தப் பெயர் ஒலைச் சுவடியில் எழுத்து மாறாமல் வந்திருந்தது ஆச்சரியப்பட்டேன். முதல் பாடலிலே இப்பிறவியில் சத்தியவேல் முருகன் என்ற நாமத்தைக் கொண்டு பிறந்திருக்கிற இவருடைய வரலாற்றை கூத்திரானே! உன்னை வணங்கிச் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று வருகிறது. பாடியிருப்பவர். கௌரிசகர்—அதாவது விசுவாமித்திரர். இவர் ராமர் காலத்தவர். அதாவது ஏறத்தாழ கி.மு. 5000த்தில் வாழ்ந்தவர். இப்போதைக்கு ஏறத்தாழ 7000 ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். இவர் பாடுகிறார், சத்தியவேல் முருகன் என்று. நான் இதைப் பார்க்கும் வரை எனக்குப் பெயரை என் அப்பாதான் வைத்தார் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அப்போது தான் தெரிந்தது இது 7000 ஆண்டுகட்கு முன்பே நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது என்று. என் மகன் பெயர் அருட்செல்வி. இந்த

தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் எல்லாம் நான் அரிதில் முயன்று எண் சோதிடப்படி அமைத்து வைத்தது என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இவையெல்லாம் அந்த ஓலைச் சுவடியிலே இருந்தன.

7000 வருடங்களுக்கு முன் விசுவாமித்திரர் என் மகன் பெயரைத் திருச்சுடர் நம்பி என்று எழுதிவைத்திருக்கும் போது, திருமூலருக்கா தெரியாது, பின்னால் தில்லைக்கு சிதம்பரம் என்ற பெயர் வழங்க இருக்கிறது என்று.

எனவே சிதம்பரம் என்ற ஒரு சொல்லை திருக்கூத்து தரிசனத்தின் முதல் பாடலில் பார்த்து விட்டு அதை வைத்து திருமூலரின் காலத்தை நிர்ணயம் செய்தால் நம் அறிவைத் தானே சந்தேகிக்க வேண்டும். திருமூலர் என்ன கணியன் பூங்குன்றனார் போன்ற சாதாரண புலவரா? சாதாரண புலவர்கள் பாடலில் சொற்களைக் கொண்டு அவர்களது காலத்தை நிர்ணயிக்கலாம். ஆனால் அருளாளர்கள் பாடலில் வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு அவர் இன்ன காலம் என்று சொல்லலாமா?

அவ்வளவுக்கு என்ன? பின்னால் ஐயப்பன் வழிபாடு சிறப்பாக வரும் என்பதையே முன்னமேயே அறிந்தவர் போல் திருமந்திரத்தில் ஐயப்பனைக் குறிப்பால் காட்டிய பாடல்கள் உண்டு. ஐயப்பன் வழிபாடு எங்கள் தாயகத்தில் அண்மைக்காலத்தில் தான் பலர் புகழ் பெற்றது. எனவே இதைக் குறித்து திருமந்திரத்தில் பாடல்கள் இருப்பதால் திருமூலர் 1925க்குப் பிற்பட்டவர் என்று கூறலாமா? அது எவ்வளவு பேதைமை?

எனவே அறிஞர் பெருமக்கள் சிதம்பரம் என்ற சொல் இந்தப் பாடலில் வருவது கொண்டு எந்தத் தவறான முடிவிற்கும் போகக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிற்பரஞ்சோதி சிவானந்தக் கூத்தனை

சொற்பதமாம் அந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்

பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை

அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே!

ஐந்து வகையான கூத்துக்களை இந்தப் பாடல் மூலம் சொல்கிறார். அவை 1) சிவானந்தக் கூத்து 2) சுந்தரக் கூத்து 3) பொற்பதிக் கூத்து 4) பொற்றில்லைக் கூத்து 5) அற்புதக் கூத்து. இந்தக் கூத்துக்களைப் பற்றிச் சொல்லப்போகிறேன் என்று தோற்றுவாய் செய்து கொள்கிறார். ஐந்து கூத்துக்களுக்கும் தனித்தினயாகப் பாடல்களைப் பாடி இருக்கிறார். அந்தப் பாடல்கள் கூட முன்னுக்குப் பின் முரணாக கிடைக்கும் பதிப்புகளில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அறிவார்ந்த நிலையிலே ஆராய்ந்து எதையெதை எதோடு சேர்க்க வேண்டும் என்று பார்த்து சேர்க்க வேண்டும். பொற்பதிக் கூத்தில் வர வேண்டிய இரண்டு பாடல்கள் பொற்றில்லைக் கூத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சிவானந்தக் கூத்தில் வரவேண்டியவை பின்னால் அற்புதக்கூத்தில் வரும். இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து சரியான முறையில் திருமந்திரத்திற்குச் சரியான செம்பதிப்பு வரவேண்டும். திருவருள் என்று கைகொடுக்குமோ தெரியவில்லை.

இங்கே முதலில் கூறப்படும் சிவானந்தக் கூத்து தான் கடைசிக்கூத்து அதாவது ஆனந்தக் கூத்து (ஆனந்த தாண்டவம்). சிவனுடைய திருவடியிலே அடையும் ஆனந்தக் கூத்தே சிவானந்தக் கூத்து.

கூத்து என்பது அசைவைக் குறிக்கும். ஒரு மூன்று மணி நேரம் நாம் ஒரு அசைவும் இல்லாமல் உட்கார்ந்திருந்தோமானால் நமக்குப் பறைகொட்டி சங்கு ஊதிவிடுவார்கள் அசைதல் வேண்டும்.

அசைதலும் உரியன் அதா அன்று என்று திருவாவினன் குடிப்பகுதியிலே திருமுருகாற்றுப் படையில் நக்கீரர் பாடினார். இப்படி இவர் பாட பழநியிலே பழனி ஆண்டி இரண்டு முறை அசைந்து விட்டார். பெரியவர் வாக்குகளட எல்லாம் அப்படித் தான் பலிக்கும். தென் பழநி என்றமையால் வடபழநி என்று ஒன்று வரவேண்டும் என்று சென்னையில் வடபழநி வந்து விட்டது. அருணகிரியாரின் வாக்கு வன்மையைப் பாருங்கள்! அவ்வளவு ஏன் இப்போது நடுப்பழநி கூட வந்து விட்டது.

பழநியில் இருக்கிற முருகன் சிலை போகரால் அமைக்கப்பட்டது. அது மூலிகைக் கல்லால் ஆனது. அதன் மீது அபிடேகம் செய்த நீரைப் பருகினால் தீராத நோயெல்லாம் தீரும் என்பது ஒரு நம்பிக்கை. அதனால் பழநி ஆண்டிக்கு வந்தது ஆபத்து. அவரைச் சுரண்டி சுரண்டி பழநி ஆண்டி இளைத்துக் கொண்டே போனார். கடைசியில் அந்த சிலையை எடுக்க வேண்டி வந்தது. போகர் ஒரு பத்தர் கனவில் வந்து தாம் பிரதிட்டை செய்தது போல இன்னும் மூன்று சிலைகள் உண்டு என்றும், அவற்றில் ஒன்றை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் புதைத்து வைத்திருப்பதாகவும் இடம் சுட்டிக் காட்டினாராம். அதன் படி இரண்டாவது சிலை பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. சில நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின் இரண்டாவது சிலைக்கும் முன்சிலைக்கு ஏற்பட்ட அதே கதி ஏற்பட்டது. பிறகு போகர் முன்போல் வழிகாட்ட பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட மூன்றாவது சிலை தான் இப்போது பழநியில் உள்ளது. இதுவும் மிகவும் இளைத்து நாபியில் ஓட்டை விழுந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். இப்போது உள்ள சிலைக்கு அபிடேகம் செய்வது தவிர்க்கப்பட்டு முன்னால் ஓர் உலோகச் சிலை வைக்கப்பட்டு அதற்குத் தான் அபிடேகம் நடைபெறுகிறது.

எனவே சிலை இருமுறை அசைந்து விட்டது அசைந்ததால் வேறு புதிய சிலைகள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டன. நக்கீரர் அசைதலும் உரியன் என்று பாடினார். சாமி இரண்டு முறை அசைந்து விட்டார். பெரியவர்கள் வாக்கு இப்படித்தான் அப்படியே பலிக்கும்.

ஒரு பொருள் அசைவில்லாமல் இருந்தால் அதில் நமக்கு ஈடுபாடு இருக்காது. அசைந்தால் அப்பொருளின் மீது நம் கவனம் பதியும். அதைப் பார்ப்பதில் ஓர் இன்பம் வரும். சீரியல் லைட் அலங்காரம் செய்பவர்கள் கூட அந்த விளக்குகளில் ஒளி மாறி மாறித் தோன்றி ஓடி மறைவது போல அமைப்பார்கள். அப்படியே விளக்குகளின் ஒளி இருக்குமானால் அது அவ்வளவு கவனத்தைக் கவராது. அந்த அசைவு நம்மை ஈர்க்கும். அந்த அசைவில் ஓர் ஆனந்தம்.

ஆண்டவன் அசைகிறான் நாமும் அந்த அசைவினால் அசைகிறோம். அவன் ஆட்டம் முடிந்ததானால் நம்முடைய ஆட்டம் முடிந்தது. இதைக் கருத்தில் கொண்டே இறைவனை ஆடும் நிலையில் கண்டது நம்முடைய நெறி. அதனால் தான் அவனன்றி அணுவும் அசையாது என்று கூறினர். அவன் ஒவ்வோர் அணுவையும் அசைக்கிறானே அந்த அசைவு தான் கூத்து.

சிவானந்தக் கூத்து என்றால் பக்குவமற்ற ஆன்மாக்களைத் தன் திருவடியிலே இணைத்து இன்பத்தை ஊட்டுகின்றானே இறைவன், அந்த இன்ப ஊட்டலுக்கான அசைவே ஆனந்தக் கூத்து ஆனந்த தாண்டவம். அந்த சிவதனந்தக் கூத்து எப்படி இருக்குமாம்? அங்கே எல்லாம் ஆனந்தமாக இருக்குமாம்.

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்

ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்தம் வாச்சியம்

ஆனந்த மாக அகில சராசரம்

ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே!

இந்த சிவானந்தக் கூத்திற்கு நாம் வரவேண்டுமானால் இரண்டு நடனத்தைத் தாண்டி வர வேண்டும். அவை 1) ஊன நடனம் 2) ஞானநடனம்.

ஊன நடனம் என்பது நாம் இந்த உலகிலே உலகமே வாழ்க்கை என்ற உலக முகமாக வாழ்கிறோமே, அந்த வாழ்க்கையிலே ஊடாக உள்ளிருந்து உதவுகிறானே, அந்த நிலையில் அவன் செய்கிற நடனம் ஊனநடனம்.

உலகதுக வாழ்க்கையை உவர்த்து ஆண்டவனுடைய திருவடி ஒன்றையே வேண்டி அவன் பக்கம் நம் எண்ணம் திரும்புமானால் - நேற்றுச் சொன்னேனே, கலாந்த நிலை என்று - அந்த நிலையில் பசுகரணங்கள் எல்லாம் பதிகரணங்களாக மாற்றச் செய்கின்றானே அதுவே ஞானநடனம்.

மெல்ல மெல்ல அதற்கும் மேலே ஆன்மாவை மேலேற்றி ஆறாவது அந்தமாகிய சித்தாந்த நிலையில் இன்பத்தை ஊட்டுகின்றானே அதுவரை ஆனந்த நடனம். ஐவகைக் கூத்துக்களில் கடைசிக்கூத்து ஆனந்தக்கூத்து. ஆனந்தமே குறிக்கோள் என்பதாலும் பயனை முதலில் சொன்னால் ஆன்மாக்களுக்கு அதை அடைய விருப்பம் மேலிடும் என்பதாலும் கடைசிக் கூத்தை முதலில் வைத்தார். நாம் இதனை முறைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முன்னதாக கூறிய ஐவகைக் கூத்தில் சிவானந்தக் கூத்திற்கு அடுத்து இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்டது சுந்தரக் கூத்து பரம்பொருள் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கி நிற்பது தான் லயக்கூத்து. இந்த லயக் கூத்தை வியந்து சுந்தரக்கூத்து என்றார்.

இந்த முறைமையில் பார்த்தோமானால் சிவனந்தக் கூத்தினை அடுத்து வரும் மூன்று கூத்துக்களை இப்படிச் சொல்ல வேண்டும்.

- சுந்தரக் கூத்து - லயக்கூத்து
 பொற்பதிக் கூத்து - போகக்கூத்து
 பொற்றில்லைக்கூத்து - அதிகாரக்கூத்து

லய நிலையிலே இறைவன் எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கிக் கொள்கிறான். அயன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவம், ஏன் சத்தியைக் கூட உள்ளே ஒடுக்கிக் கொள்கிறான். இந்த லயநிலையை திருவைந்தெழுத்திலும் வைத்துக் காட்டினார்கள். திருவைந்தெழுத்தில் மகாகாரண பஞ்சாட்சரம் சி என்ற ஒரே எழுத்து. நமசிவய, சிவயநம, சிவ, சி என்று ஐந்தெழுத்து ஐந்து வகைப்படும் என்பது இந்த அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தார்க்கு நன்கு தெரியும். நான் இதை விரித்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஐந்தெழுத்தில் சி என்பது சிறப்பாகிய சிவபெருமானைக் குறிக்கும். வ என்பது அருளாகிய சத்தியைக் குறிக்கும். எல்லாவற்றையும் ஒடுக்கும் போது இந்த வ என்ற எழுத்தும் சி என்ற எழுத்தில் ஒடுங்கி அது ஒன்றே நிற்கும். ஏனைய நான்கு எழுத்துக்களும் அதில் ஒடுங்கி நிற்பதால் தான் அது ஒரே எழுத்து என்றாலும் அதனை ஐந்தெழுத்து என்று கூறினர். இதுவே மகா காரண பஞ்சாட்சரம் என்ற வடமொழியில் கூறுவர். திருமூலர் இதை நாயோட்டு மந்திரம் என்று சொல்லுவார். இந்த நாயோட்டு மந்திரத்தில் - சி யில் - வ வும் ஒடுங்குகிறது என்பதை புறநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்தும் கூறுகிறது.

பெண்ணுரு ஒரு திறன் ஆகின்று அவ்விரு

தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்

பரம்பொருள் சத்தியாகிய வ என்பதைத் தோற்றியும் நிற்கும் - அதுவே சிவ என்பது. இதனைப் பெண்ணுரு ஒரு திறன் ஆகின்று என்ற வரியால் உணர்த்தினார். அப்புறம் அவ்வுரு தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும் என்ற வரி மூலம் வ வும் சியில் ஒடுங்கி சி மட்டுமே தனித்து நிற்கும் என்பதைக் கூறியது. கரத்தல்-ஒளித்தல். சித்தாந்தக் கருத்து புறநானூற்றுப் பாடலிலே கூறப்படுவது காண்க.

இந்த வய நிலையில் எவ்வெவற்றை எல்லாம் ஒடுக்கி எப்படி வயக்கூத்து ஆடுகிறான் இறைவன் என்று பாடல்கள் சில கூறுகின்றன. அவற்றில் அனைத்தையும் இங்கே பார்க்க முடியாது. எனினும், ஒரே ஒரு பாடலை மட்டும் பார்ப்போம்.

அண்டங்கள் ஏழினுக் கப்புறத் தப்பால்

உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேல்

கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்

கொண்டங் குனமகாணக் கூத்துகந் தானே

- பாடல் எண் 2732

சதாசிவத்திற்கு ஐந்து முகங்கள் திசைக்கு ஒன்றாக நான்கு திசைகளுக்கு நான்கு முகம் உச்சியில் வடகிழக்காக ஈசானிய மூலையில் ஒருமுகம்-ஆக ஐந்து முகங்கள். இதனைத் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, உச்சியில் அற்புதமானதோர் அஞ்சு முகம் என்றார். இந்த சதாசிவத்துடன் தொடர்பு கொண்டு போக நிலையில் இந்த உலகைப் படைப்பதற்காக ஓர் அசைவு-அது தான் போகக் கூத்து. என்றும் மாறாத் தன்மையுடைய தலைநிலையினர் சதாசிவர் ஆதலால் அவரிடம் கொண்டு ஆடும் நடனத்தை பொற்பதிக் கூத்து என்றார்.

இந்தக் கூத்தின் பின்னாலே வருங்கூத்து பொற்றில்லைக் கூத்து. இறைவன் உலகை விரிக்கும் பணியை நேரடியாகச் செய்யாமல் சதாசிவம், அவர்க்கு கீழ் உள்ள மகேசுவரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன் இவர்களை எயல்லாம் ஒருவர் கீழ் ஒருவராகக் கொண்டு அவர்கள் மூலமாக உலகை விரிப்பான். இது அதிகார நிலை. இப்படி இறைபணி ஏற்று பிரகிருதி மாயையை விரித்தாலும் இவர்கள் எல்லாம் சிவபெருமானுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடையவர்கள் அல்லர். இவர்கள் சிவபெருமானை நேராகப் பார்த்தில்லை. எனவே தான், மூவரும் அறிகிலர் யாவார்மற்றறிவார்? என்று பாடினார் மணிவாசகர். மூவர் என்பது இங்கே உருத்திரன், மால், பிரம்மாவைக் குறிக்கும்.

சில மர்மப் படங்களைப் பார்த்தால் அதில் ஒரு தலைவன் கீழே பலர் பணி செய்வார்கள். ஆனால் தங்கள் பாலை இவர்களுக்கே தெரியாது. ஏவல் யார் மூலமாவது கிடைக்கும். இட்ட ஏவலைச் செய்து முடிப்பவர்களே ஒழிய தமக்கு ஏவலிடும் பாஸ்யார் என்று தெரியாது. படத்தின் கடைசிப் பகுதியில் தான் அவன் யார் என்று அறிந்து அதிசியப்பார்கள். அதுபோல சிவபெருமான் ஏவலை மூவர் செய்தாலும் மூவரும் சிவபெருமானை அறியார். ஒரே வேறுபாடு படத்தில் வரும் பாஸ் ஒரு வில்லன் சிவபெருமான் நல்லன். சிவபெருமானையும் வில்லன் என்று ஒரு வகையில் கூறலாம். இவன் மேருவை விலாக வளைத்ததனால் மேரு வில்லன். மேரு மிக உயர்ந்த மலை ஆதலால் மிக உயர்ந்த சூப்பர் வில்லன் சிவபெருமான்.

அது ஒரு புறமிருக்கட்டும், அதிகார நிலையில் மூவரோடு பிரகிருதி மாயையில் இறைவன் ஆடும் கூத்து பொற்றில்லைக் கூத்து. தில்லை உடம்பைக் குறிக்கும் என்ற முன்னமே பார்த்தோம். தூலகமாகக் கண்ணுக்குத் தெரியும் உடம்பு பிரகிருதி மாயையினால் ஆனது. என அவ இதைப் பொற்றில்லைக் கூத்து என்றார். இது மூவரோடு ஆடுவது என்பதை ஒரு பாடலில் கூறுகிறார்.

தேவரோ டாடித் திருவம் பலத்தாடி
 மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடி
 பாவினுள் ஆடிப் பராசக்தியலாடிக்
 கோவினுள் ஆடிடும் கூத்தப் பிரானே

- பாடல் எண் 2757

இந்தப் பாடலை விரித்துரைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பொருள் வெளிப்படையாக உள்ளது.

பெரியோர்களே! சுந்தரக்கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து பொற்றில்லைக் கூத்து இம்மூன்றும் புனர்உற்பவம் என்ற உலகத்தோற்றத்தைக் கூறியதாலே இவை ஊன நடனம் எனப்படும். இந்த ஊன நடனத்தில் உடம்பை ஆன்மாவிற்கு அமைத்துக் கொடுத்து அனுபவிப்பதற்கு உலகையும் படைத்துக் கொடுத்து விட்டார். அதோடு ஆன்மாவின் உள்ளிருந்து ஆட்டுகிறான். இதைக் கோவினுள் ஆடிடும் கூத்தப்பிரானே என்று பாடினார். கோ-பசு. பசு என்பது ஆன்மாவைக் குறிக்கும்.

ஊன உடம்பையும், ஊனக் கண்ணால் கண்டு அனுபவிக்கும் உலகையும் படைத்த பெருமான் உள்ளிருந்து நாம் வேண்டியதையெல்லாம் பெற்றுத் தருகிறான். இதன் பின்னால் இறைவனையே வேண்டும் போது குருவாக வந்து தீட்சை கொடுத்து பசு கரணத்தைப் பதிகரணமாக மாற்றுகிறானே அது ஞான நடனம். அதைத்தான் அற்புதக்கூத்து என்ற பாடினார் திருமூலர். எனவே சிவானந்தக் கூத்து, சுந்தரக்கூத்து, பொற்பதிக் கூத்து, பொற்றில்லைக் கூத்து, அற்புதக் கூத்து என்று ஐவகைக் கூத்துகளின் சாராம்சத்தையும் பார்த்தோம். இனி நடராசரின் உருவத்தில் இந்த ஐந்தையும் எப்படி அமைத்துக் காட்டினார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஊன நடனத்தையும், ஞான நடனத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்து அமைத்தது தான் நடராசப் பெருமான் திருவுருவம். முன்னால் நாம் வணங்குகிற ஒவ்வொரு உருவத்தினுடைய பொருளையும் அறிந்து வழிபட வேண்டும் என்றோம். இப்போது நடராசப் பெருமான் உருவம் எதைக் குறிக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போம். இதை ஒரு பாடலில் திருமூலர் உருவில் சிவாய நம என ஒதே என்று விளங்குகிறார். இந்தப் பாடல் எண் 2798. அதாவது திருவைந்தெழுத்தையே நடராசரின் உருவமாகக் காட்டியுள்ளது என்கிறார்.

தாயகத்தில் ஓட்டல் சரவணபவன் மிகப் பிரபலம். அதன் உரிமையாளர் சிறந்த முருக பக்தர். எனவே ஓட்டல் சரவணபவன் என்பதின் சுருக்க எழுத்துக்களை என்ற எழுத்துக்களையே வேல் உருவத்தில் அமைத்திருப்பார். அது போல் திருவைந்தெழுத்தையே நடராசப் பெருமானின் உருவமாகக் காட்டினார்கள்.

ஆடும்படி கேள்நல் அம்பலத்தான் ஐயனே!
 நாடும் திருவடியி லேநகரம்-கூடும்
 மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
 பசுருமுகம் வாழடியப் பார்.

என்பது மனவாசகம் கடந்தார் திருமூலரை அடியொற்றிப் பாடிய உண்மை விளக்கப் பாடல். இதற்கு மூலக் கருத்து வழங்கியவர் திருமூலரே.

இதை விளக்க வேண்டுமானால் நடராசர் படம் வேண்டும். பெறுமனே வாயால் சொல்லி அதைப் புரிய வைக்க முடியாது.

ந என்னும் தமிழ் எழுத்து இரண்டு திருவடிகளிலும் உள்ளதைக் காணலாம். சாமுத்திரிகா லட்சணத்தின் படி வயிற்றில் மடிப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற சாத்திரம் கூறுகிறது. இதைச் சிற்பிகள் சிலையை வடிக்கும் போது தெளிவாக காட்டுவார்கள். அது ம கரம் போல் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அடுத்து வீசி நின்றாடும் கைகளை மேலிருந்து பிளான் எழுதினால் சி என் எழுத்து தெரியும். தமிழனுடைய அறிவே அறிவு! எப்படியெல்லாம் பிளான் பண்ணி உருவம் அமைத்திருக்கிறான்! நான் ஒரு பொறியியலாளன் என்பதால் பிளான் எப்படி அமையும் என்று தெரியும். ஆனால் 13ஆம் நூற்றாண்டில் வழங்கி மனவாசகம் கடந்தாரும் அதற்கு முன் பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த திருமூலரும் பிளான் எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கண்டறிகிறார்களே அது அல்லவா ஆச்சரியம்!

இதுவரை திருவடி இரண்டில் ந கரத்தைப் பார்த்தோம் வயிற்று மடிப்பில்—உதரத்தில் ம கரத்தைப் பார்த்தோம் வளர்த்தோளில் சி கரத்தைப் பார்த்தோம். முகத்தில் வ என்ற எழுத்து அமைந்துள்ளதை ஊன்றிப் பார்த்தால் தெரியும். ஆடும் பெருமானின் சடைமுடி இருக்கிறதே அதன் வடிவத்தைப் பார்த்தால் ய கரம் தெரியும். பாடலில் முடி ய ப் பார் என்று பிரித்தப் பொருள் காண வேண்டும்.

பாடலில், பார்! என்று ஆணை தந்ததால் நடராசரின் உருவத்தில் அந்த திருவைந்தெழுத்துக்கள் எப்படி அமைகின்றன என்று பார்க்க வேண்டியது நமது கடமை. அதோடு அந்த ஐந்தெழுத்துக்களின் பொருளையும் பார்க்க வேண்டியது நமது கடமை. அவை எவ்வெவற்றைக் குறித்தன என்று கூறுகிறேன்.

ந - நடப்பு

ம - மறைப்பு

சி - சிறப்பு

வ - வனப்பு

ய - யாப்பு

இதை ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்போம்.

உலகமுகமாக நம்மைச் செலுத்துகிற சத்தி இருக்கிறதே அனை நடப்பு என்றனர். இதன் முதலெழுத்தே ஐந்தெழுத்தில் ந கரமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

அறியாமை என்னும் மறைப்பு இருக்கிறதே, மூல மலமாகிய ஆணவம்—இது ஒன்றே இறைவனை அறியாதவாறு ஆன்மாக்களுக்கு மறைப்பைச் செய்வது. மறைப்பு என்ற இதன் முதலெழுத்தை ம கரமாக திருவைந்தெழுத்தில் அமைத்தார்கள்.

இதில் சிவபெருமானைக் குறித்து எழுத்து சி. சிறப்பு என்ற சொல்லின் முதலெழுத்தை மட்டும் ஐந்தெழுத்தில் எடுத்துக் கொண்டு சிவபெருமானைக் குறித்தனர். சிறப்பென்னும் செம்பொருள் என்று திருவள்ளுவர் பரம்பொருளான சிவபெருமானைக் குறிப்பார். அதனால் தான் சிவபெருமானுடன் ஒன்றி முத்தியடைந்தால் சிறந்தனர் என்று கூறுவர். சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் கடனே என்பது தொல்காப்பியம்.

அடுத்து வனப்பு மிக உயர்ந்தவனாக இருப்பான். அவன் நம்மோடு சரளமாகப் பழகினால் அதுதான் வனப்பு. கோடி கோடியாகச் சொத்தைக் குவித்திருப்பான். என் அருகில் யாரும் நெருங்காதீர்கள் என்று எல்லோரையும் விரட்டினால் அது அழகல்ல. அவனே அடியார்களுக்கெல்லாம் அமுது படைத்து, இலை

வைத்துக் காய்கறிகளைப் பரிமாறி சாப்பிடச் செய்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோமானால், எவ்வளவு பெரிய செல்வந்தன் எவ்வளவு எளிமையாக அன்பாக எல்லோரிடம் இறங்கி வந்து பழகுகிறான் என்று எல்லோரும் பாராட்டுவார்கள். அருமையில் எளிய அழகே போற்றி என்று போற்றுவார்கள். இது தானே ஒருவர்க்கு வனப்பு.

திருமாலும் பிரம்மாவும் தேனார்களாம் சிவபெருமானை அவர்களுக்கும் கிடைக்கவில்லை. அவ்வளவு அரிய பொருள் அடியார்கள் அழைத்தவுடனே அடியார்க்கு எளியன் என்று ஓடிவருகிறானாம். உமாபதி சிவத்திடம் பெத்தான் சாம்பான் என்னும் ஒரு விறகு வெட்டிக்காக ஒரு பரிந்துரைக் கடிதம் கொடுத்தானாமத் சிவபெருமான். கடிதத்தைத் தொடங்கும் போது எப்படித் தொடங்குகிறார்? அண்டாண்டங்களுக்கு அதிபதியாகியயான் என்றா தொடங்குகிறார். இல்லை

அடியார்க்கு எளியன் என்றுதான் தொடங்குகிறார் ;

அடியார்க்கு எளியன் சிற்றம் பலவன் கொற்றங்
குடியார்க்கு எழுதிய கைச்சீட்டு-படியின்மிசை
பெத்தான் சாம்பானுக்குப் பேதமற தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை.

இப்படி எளிவந்து எழுதுவது தானே சிறப்பு. வடமொழியில் செளல்ப்பிய விசேஷம் என்பர். தமிழில் எளிவந்த வான்கருணை என்று கூறுவர். இந்த அழகு வருவதற்குக் காரணம் எம்பிராட்டி தான். அவள்தான் கருணையின் வடிவமாக நின்று பெருமானை அடியார்க்கு எளி வந்து கருணை செய்ய வைக்கிறாள். இறைவனின் கருணையாக அம்பிகை இருக்கிறாள். இந்தக் கருணை தான் இறைவனது வனப்பு. எனவே கருணைக்கு நாயகியாக இருக்கிற எம்பெருமாட்டியை வனப்பு என்ற சொல்லால் திருவைந்தெழுத்தில் குறித்தார்கள்.

எம்பெருமாட்டியின் கருணை வனப்பை என்னென்று சொல்வது? திருச்சதகத்திலே மானின் நேர் விழி என ஒரு பாடல் வரும். அதற்கு பண்டிதமணி கதிரேஞ் செட்டியார் உரை எழுதுகிறார். நயந்து நயந்து படிக்க வேண்டிய உரை அது.

மானினுடைய விழி பார்க்க அழகாய் இருக்கும். அதுபோல அழகான கண்களை உடையவள் அம்பிகை என்பதை மானின் நேர் விழி என்ற சொற்றொடர்க்குப் பொருளாகச் சொல்லலாம். ஆனால் செட்டியார் பார்க்கும் கோணமே வேறு. மான்விழி மருட்சியை உடையது. காரணம் மான் மற்ற விலங்குகளுக்கு எளிதில் இரையாகி விடக்கூடிய எளிய விலங்கு. தன்னைத் தானே தற்காத்துக் கொள்ளும் திறன் இல்லை. எந்த நேரம் எந்த விலங்கு தம் மீது வந்து பாயுமோ என்ற அச்சம். புல்லைத் தின்னும் போது கூட அதன் கண்கள் எந்த விலங்காவது வந்து விடுமோ என்று அச்சத்தால் அலைபாய்ந்து கொண்டே இருக்கும். எனவே மருட்சியையுடைய கண்கள் மானின் கண்கள். இதை அம்பிகையின் கண்களுக்கு உவமை கூறினால் அம்பிகையின் கண்களும் மருட்சியுடையன என்று ஆகிவிடும். அம்மாவே மருட்சியுடையவராக இருந்தால் பக்தர்கள் அம்மாவிடம் என்ன பெற முடியும்?

இந்தக் குறை வராமல் அமைதிப்படுத்தி அற்புதமான உரை எழுதுகிறார் கதிரேஞ்செட்டியார். அதாவது மணிவாசகர் இறைவன் முன் நின்று திருவாசகப் பாடல்களை பாடிக்கொண்டிருக்கிறாராம். இறைவன் பக்கலில் இருந்து சிவகாமி அம்மை நெஞ்சினிக்கக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாளாம். இறைவன் கண்ணை

மூடி அனுபவித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது அம்பிகைக்கு ஓர் அச்சம் உதிக்கிறதாம்— பக்குவம் முதிர்ந்த இந்த மணிவாசகன் என்னும் ஆன்மா பதைந்தமிழில் நெஞ்சருகப் பாடகிறான். இவனை ஆண்டவன் எங்கே கைவிட்டு விடுவாரோ என்ற அச்சத்தால் இறைவனையும் மணிவாசகரையும் மாறி மாறி பார்க்கிறாளாம். அது மருட்சியுட் அரைபாயும்மானின் கண் போன்று இருக்கிறதாம். எனவே மானின் நேர் விழி என்று மணிவாசகர் பாடினார் (கை தட்டல்) என்று உரை எழுதினார். எவ்வளவு அற்புதமான கருத்து! எங்கே அந்தக் குழந்தைக்க அருள்புரியாமல் அப்பா விட்டுவிடுவாரோ என்று அங்குமிங்கும் அலைபாயப் பார்க்கும் அந்தத்தாய்!

பெரியோர்களே! கண்ணுக்கு எது அணிகலன் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். கைக்கு—வளையல் வாட்ச். காதுக்கு—கம்மல் கடுக்கன் . கழுத்துக்கு—செயின். கண்ணுக்கு? கண்ணுக்கு அணிகலன் கண்ணோட்டம் என்றார் திருவள்ளுவர். கண்ணோட்டம் என்றால் பரிவுப் பார்வை என்று பொருள்.

கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்

புண்ணென்று உணரப் படும்

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. இவர் எளியவர் இவருக்கு நம்மையன்றி யார் உள்ளர்? இவருக்க உதவ வேண்டும் என்று கருணையோடு பார்க்கிறோமே அது தான் கண்ணோட்டம். இந்தக் கண்ணோட்டம் உடையது ஆதலால் மானின் நேர்விழி என்று பாடினார் மணிவாசகர். கண்ணோட்டம் என்கிற கருணையே வனப்பு என்றாம். வனப்பே இறைவி. இறைவியை இங்ஙனம் வனப்பு என்று குறித்த சொல்லின் முதலெழுத்தான் வ கரத்தை திருவைந்தெழுத்தில் ஒன்றாகக் கொண்டனர்.

அடுத்து ஐந்தெழுத்தில் எஞ்சி நிற்பத ய. இது யாப்பைக் குறித்தது. யாப்பு என்பது நீங்களும் நானும். இந்த ஆன்மா உடம்புக்குள் பிணைத்துயாக்கப்படுவது. இந்த யாப்புக்கு உட்பட்டவர்கள் நாம். எனவே ய கரம் ஆன்மாவைக் குறித்தது.

இத்தனை பொருள்களையும் உள்ளடக்கியது நமசிவய என்னும் ஐந்தெழுத்து. இதில் வரும்நம என்பது போற்றி என்னும் பொருள் உடையதல்ல. நம அதாவது நமஹ என்னும் வடமொழிச் சொல்லிற்குத்தான் போற்றி என்று பொருள். நமசிவய என்பதில் வருவது நம என்பது தானே ஒழிய நமஹ அல்ல. அதே போல் சிவாய நம என்றால் சிவாய போற்றி என்று பொருள் பண்ணக்கூடாது. அப்படிப் பண்ணினால் ந-நடப்பு என்பதும் ம-மறைப்பு என்ற அந்த வைப்பு முறையின் பொருளும் சிதைந்து போகும்.

நமசிவய என்பதில் நடப்பாகிய திரோதமரத்திற்கும் மறைப்பாகிய மூலமலத்திற்கும் யாப்பாகிய ஆன்மாவிற்கும் உள்ளே சிவ என்பதிலிருந்து செலுத்தி வருவது குறிக்கப்பட்டது. இங்கே நடப்பும் மறைப்பும் முன்னே நிற்கிறது. இது தான் உலகமுகமான வாழ்க்கையைக் குறித்தது.

பின்னர் ஆன்மா பக்குவம் பெற்று பசுகரணம் பதிகரணமான பின் சிவ முன்னிற்கும் நமவாகிய மலங்கள் பின்னிற்கும். இடையில் ஆன்மாவாகிய யகரம் இருக்கும். இந்த இரண்டு நிலைகளையும் எழுத்துக்களை வைத்த முறையேயே எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆகவே ஐந்தெழுத்தில் எழுத்துக்களின் வைப்பு முறைக்கும் பொருள் உண்டு. இதை உள்ளடக்கித் தான், யானையோ தவம் செய்தேன், சிவாயநம எனப் பெற்றேன் என்று பாடினார் மணிவாசகர்.

சிறப்பும் வனப்பும் முன்னிற்க அதற்கடுத்து யாப்பாகிய நான் இன்று அருள் பெற்று சிவாயநம என்ற நிலையில் இருக்கிறேன் என்பது பாடல்வரியின் பொருள்.

எனவே நமசிவய என்பது ஊன நடனத்தைக் குறித்தது சிவயநம என்பது ஞான நடனத்தைக் குறித்தது.

முன்னே ஊன நடனத்தைக் குறிக்கும் படியாக நடராசன் திருவடியிலிருந்து நமசிவய என்ற எழுத்துக்கள் எப்படி மேலே சடைமுடி வரை அமைந்துள்ளன என்று மனவாசகம் கடந்தார் பாடலில் பார்த்தோம்.

இனி, ஞான நடனத்தைக் குறிக்கும் சிவய நம என்பது எங்ஙனம் நடராசர் உருவத்தின் மேலிருந்து கீழ்வரை அமைந்துள்ளது என்பதைப் பார்ப்போம்.

நடராசரின் வலக்கரத்தில் உடுக்கை ஒன்றிருக்கும். அது எப்படி இருக்கும் என்பதைப் படத்தில் பாருங்கள்

இது கம்ப்யூட்டர் யுகம். 8 என்ற எண்ணிற்கு இரண்டு சதுரத்தை ஒட்டி வைத்துக் கம்ப்யூட்டர் இப்படிக் காட்டும். அது போல மேலே உடுக்கையின் வரி வடிவத்தைக் கூர்ந்து பாருங்கள். உடுக்கையின் இரு பகுதியும் சகரம் போலவும் அதில் கட்டியிருக்கும் நூல் சகரத்தின் மேல் வைத்த கொம்பு போலவும் காணப்பட்டு சிகரத்தைக் குறிக்கும்.

நடராசரின் வலதுகரம் அபய கரம். அதில் உள்ளங்கையின் அடிப்பகுதியில் ய கரம் தெரிவதைப் பார்க்கலாம்.

நடராசரின் இடது மேல் கரத்தில் தீ கொழுந்துவிட்டு எரியும். அந்தத் தீயின் உருவில் நகரம் தெரியும்.

எனவே மேலிருந்து கீழாக சிவயநம என்ற எழுத்துக்கள் நடராசரின் உருவத்தில் பொதிந்துள்ளதைக் காணலாம். இதை வரும் பாடலில் திருமந்திரம் கூறுவதைப் பாருங்கள்

திருந்துநற் சீயென் றுதறிய கையும்

அருந்த வாவென் றணைத்த மலர்கையும்

பொருந்தி யமைப்பில் யவ்வென்ற பொற்கையும்

திருந்தநத் தீயாகும் திருநிலை மவ்வே.

— பாடல் எண் 2797

(உதறியகை-உடுக்கை உதறும்கை)

இவ்வாறு ஊன நடனத்திற்குரிய திருவைந்தெழுத்தையும், ஞான நடனத்திற்கு உரிய திருவைந்தெழுத்தையும் நடராசர் உருவில் காட்டி. உருவில் சிவாய நமஎன ஒதே என்று கூறியவர்கள் அந்த நடராசர் வடிவத்தில் ஊன நடனத்திற்குரிய செய்கையையும் ஞான நடனத்திற்கும் உரிய செய்கையும் அமைத்துக் காட்டினார்கள்.

முதலில் ஊன நடனத்திற்கு உரிய செய்கைகளைப் பார்ப்போம். அதற்கு உரிய பாடல் இது,

அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்

அரன் அங்கி தன்னில் அறையிற் சங்காரம்

அரணுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி

அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே

– பாடல் எண் 2799

இந்தத் திருமந்திரப் பாடலுக்கு உரை வகுத்தாற் போல மனவாசகம் கடந்தார் உண்மை விளக்கத்தில் இப்படிப் பாடினார்.

தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்

சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா

ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோ தம்முத்தி

நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

தோற்றம் துடியதனில் என்றார். துடி என்றால் உடுக்கை. உடுக்கையிலிருந்து ஒலி தோன்றும். இந்த உலகில் ஒலிதான் முதலில் தோன்றியது என்று எடுத்துச் சொல்கிறது. முதலில் சொல்லுலகை உருவாக்கி அவற்றினால் சுட்டப்படும் பொருள் உலகத்தை இறவைன் பின்னால் படைத்தான். இதை கிறித்துவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது என்ற பைபிள் சொல்கிறது. எனவே உடுக்கை மூலம் இறைவனது படைப்புத் தொழில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

உண்டாக்கிய உலகம் நிலைபெறுக என்று வீசி அமர்த்திக் காட்டும் இடது கரம் காட்டியது. இதனால் காத்தல் தொழில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

உலகை அழிக்கும் தொழிலை நடராசர் ஏந்தும் தீ காட்டியது. அங்கி என்றால் தீ. அங்கியிலே சங்காரம் என்று இதனைப் பாடினார் மேலே.

வலது காலால் முயலகனைத் திருப்பிப் போட்டு அழுத்துவதால் இது மறைத்தல் தொழிலைக் காட்டியது. ஒவ்வொரு பிறிவியிலும் ஏற்படும் சம்பவங்களை மறைக்கும் படி முயல்களை கவிழ்ந்த நிலையில் காலால் ஊன்றி நிற்கிறார். இந்த நாளில் தான் ஸ்ரீஐயாவை, திரு. கலிய பெருமானை, திரு. சண்முகத்தை, இன்னும் பல அன்பர்களைச் சந்திப்பேன் என்று தெரியுமா? எந்தப் பிறவயில் எப்படி இருந்தோம் என்று தெரியாது. இதைத்தான் மறைத்தல் தொழில் என்பது. இது ஊன்றிய காலால் காட்டப்பட்டது.

மறைத்தல் தொழில் மிக அவசியம். போன பிறவி என்ன என்பது மறைக்கப்படுவதே மறைத்தல் தொழில். திரு. கலிய பெருமானிடம் போன ஜென்மத்தில் கடன் வாங்கித் திருப்பித் தரவில்லை என்று வைத்தக் கொள்வோம். கலியபெருமாள் என்னை விடுவாரா? முதலில் பணத்தை கொடுத்துவிட்டு அப்புறம் எல்லாம் பேச்சையும் வச்சுககோ என்ற சொல்லமாட்டாரா? பத்திரகிரியார் பட்டினத்தாரின் சீடர். அவருக்கு முன்னால் அருள் பெறுகிறார். காசிராஜன் மகள் வந்து பத்திரகிரியரிடம் என்னை ஏற்றுக்கொள் என்கிறாள். அவர் யார் என்று பார்த்தால் முன் ஜன்மத்தில் பத்திரகிரியாரைச் சுற்றி வந்து உண்டநாய். ஒரு சாது உணவின் சேஷத்தால் நாய் காசிராஜன் மகளாயிற்று. இப்ப சொல்லுங்க! இது மாதிரி நம் மனைவி போன ஜன்மத்தில் நாய் என்றால் நம்ம வாழ்க்கை நடக்குமா? மறைத்தல் எவ்வளவு அவசியம்!

நடராசரது தூக்கிய இடது பாதம் மலத்திலிருந்து ஆன்மாவைத் தூக்கியருளுவதைக் காட்டுவதால் இது அருளுந்தொழில் பாற்பட்டது.

ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற இவைனது ஐந்தொழில்களும் நடராசர் வடிவில் இடம் பெறுவதைக் கூர்ந்து நோக்கிட இவ்வடிவத்தை அமைத்த நம் முன்னோரின் மதி நுட்பத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க இயலாது.

அடுத்து நடராசர் உருவத்தில் எவ்வாறு ஞான நடனச் செய்கைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன என்று திருமூலர் காட்டிய வழியில் சிந்தித்து மனவாசகம் கடந்தார் பாடினார்.

மாயை தனை உதறி வில்வினையைச் சுட்டுமலம்
சாய அமுக்கிஅருள் தானெடுத்து-நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியல் ஆன்மாவைத் தானழுத்தால்
தானெந்தை யார்பரதம் தான்.

உடுக்கையை உதறுவது ஆன்மாவைச் சூழ்ந்த மாயையை உதிற எடுத்தாகப் பொரள். இதன் மூலம் மாயாமலம் கழிந்தது. அடுத்து கன்ம மலம் கழிய வேண்டும். நடராசர் ஏந்திய தீ வலிய வினைகளைச் சுட்டெரிப்பதைக் குறித்து கன்ம மலக் கழிவைக் குறிக்கிறது. முயலகன் ஆணவமலத்தைக் குறிப்பவன். அவனை அமுக்குவதன் மூலம் ஆணவத்தின் வலியடக்குவது காட்டப்பட்டது. இடது கால் தூக்கி நிற்பது மூலமலத்தில் தோய்ந்த ஆன்மாவைத் தூக்கி அருள் கொடுப்பதைக் காட்டியது. அந்த இடது கால் ஆன்மாவைத் தூக்குவதாக விரல் நுனிப்பாகம் வளைந்திருக்கும். அந்த வளைவே கொக்கி போல் ஆன்மாவைத் தூக்குவதால் இதனைக் குஞ்சிபாதம் என்று அடியார்கள் போற்றினர். குஞ்சிதம்-வளைவு.

இங்கே ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும் முயலகனைக் கால்களால் அழுத்தி அடக்கி வைத்தாக நடராசர் வடிவத்தில் வைத்தக் காட்டினார்கள். சைவ சித்தாந்தக் கருத்தே ஆணவ மலத்தை அடக்குவது தானே! அதாவது அதைச் செயல்பட விடாமல் தடுப்பது. ஆணவத்தை அழிக்க முடியாது. அது இருக்கும் ஆனால் அதைச் செயல்பட விடாமல் தடுக்கலாம்.

இன்னும் சொல்லப் போனால், ஆணவமலம் இருப்பதும் ஒரு விதத்தில் நமக்கு உதவியே. ஆண்டவனுடைய பேரின்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு ஓர் உணர்வு வேண்டும். இன்பம் இறைவன் இன்பத்தை அனுபவிப்பது நான் என்ற நிலை இருந்தால் தான் இன்ப அனுபவமே நிகழும்.

இதைத் தான் இன்பம் கொடுத்தல் இறை இத்தை விளைவித்தல் மலம் என்று மனவாசகம் கடந்தார் பாடினார். எனவே முத்தியிலும் ஆணவம் வேண்டும். முத்தியில் ஆணவ மலம் என்ற தலைப்பிலேயே முரு. பழ. இரத்தினம் செட்டியார் அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதி அது சித்தாந்தம் இதழில் வெளிவந்தது. திரு. இரத்தினம் செட்டியார் அடியேனுக்கு நல்ல நண்பினர். இந்த மலேசியப் பகுதியில் இவரைத் தெரியாத சைவ அன்பர்கள் இருக்க முடியாது. இவரது மறைவு சைவ உலகிற்குப் பேரிழப்பு.

இங்ஙனம் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களின் பிழிவாக ஓர் வடிவத்தில் அமைந்தது நடராசர் திருவுருவம். அதனால் தானே மணிவாசகர் தாம்பாடிய திருவாசகத்திற்கு நடராசரே பொருள் எனக்காட்டி அவ்வடிவில் ஐக்கியமானார். எனவே நடராசர் உருவில் சிவாய நம என ஒதே என்பதே நாம் நன்கு நினைவில் பதிக்கத்தக்கது.

இதையொட்டி ஒரு செய்தியை அடியேன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஞான நடனத்திற்கான சிவாய நம என்ற ஐந்தெழுத்தை நடராசர் உருவில் அமைத்துக் காட்டிய பாடல் திருத்து நற்சியென்று

தொடங்கும் திருமந்திரப்பாடல். ஊனநடனத்திற்கான நமசிவய என்ற ஐந்தெழுத்தை நடராசர் உருவில் அமைத்துக் காட்டிய பாடல் திருக்கூத்துத் தரிசனத்தில் காணோம். ஆனால் இதற்குரிய பாடல் திருவம்பலச் சக்கரம் பகுதியில் நான்காந் தந்திரத்தில் வருகிறது.

ஆகின்ற பாதமும் அந்நவாய் நின்றிடும்

ஆகின்ற நாபியுள் அங்கே மகாரமாம்

ஆகின்ற சீயிரு தோள் வவ்வாய்க் கண்டபின்

ஆகின்ற அச்சுடர் அவ்வியல் பாமே

– பாடல் எண் 941

இந்தப் பாடல் திருக்கூத்துத் தரிசனப்பகுதியில் ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். தவறாக நான்காம் தந்திரத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரை தில்லை நடராசரின் திருவுருவமே ஐந்தெழுத்துத் திருமேனி என்று கண்டோம். தில்லை மன்றில் உள்ள ஆணிக்கும் பொருள் உண்டு. பலகணி துளைக்கும் பொருள் உண்டு என்றால் நடராசரின் மேல் சுற்றி வைக்கப்பட்ட பிரபைக்கு-அதாவது திருவாசிக்குப் பொருள் இல்லாமலா இருக்கும்? திருவாசியில் பார்த்தீர்களானால் 51 சுடர்கள் எரியும் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். என்ன பாருள்? 51 சுடர்களும் 51 எழுத்துக்களைக் குறித்து அதன் வழி கலைஞானத்தை காட்டும். கலைகள் இறைவனை முழுமையாகக் காட்டா. எனவே அதை இறைவன் மேல் சுற்றி வைத்தார்கள். அந்தத் திருவாசியின் வளைவு ஒங்காரத்தின் வளைவாம். எனவே

ஒங்காரமே நல் திருவாசி உற்றதனின்

நீங்கா எழுத்தே நிறைகடராம்

என்று பாடினார் மனவாசகம் கடந்தார்.

எனவே நடராசர் திருவுருவத்தின் பொருள் காண்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அங்கே ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருள் உண்டு. இங்கே இந்த அற்புதமான திருவுருவத்தை பற்றித் திருக்கூத்து தரிசனம் என்கிற அளவிலே ஓரளவு சிந்தனையைச் செலுத்தினோம். முழுமையாக 82 பாடல்களையும் சிந்தனை செய்ய இயலாது என்பதால் கிடைத்த இந்த நேரத்திற்குள் எதைச் சொல்ல வேண்டுமா அதையெல்லாம் கோர்வைப் படுத்தி சாரமாகச் சிந்தனை செய்தோம். இன்னொரு வாய்ப்பு கிடைக்குமானால் ஒவ்வொரு பாடலையும் விரிவாகப் பார்க்கும் திருவருள் கிடைக்குமானால் அப்படி அப்போது பார்க்கலாம்.

முடிக்கு முன் ஒன்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். திருமந்திரத்திலேயே மகுடாகமத்தின் பிழிவாகி மணிமகுடமாய் விளங்குவது ஒன்பதாந் தந்திரம். அதிலும் மணி மகுடமாக விளங்குவது திருக்கூத்து தரிசனம் இதற்கு ஈடு இணை இல்லை. இதை நமது அன்பர்கள் போற்றிக் கையாண்டால் பெரும் பலன் பெறலாம்.

இங்கு மலேசிய அன்பர்கள் வீட்டில் அநேகமாக எல்லலோருடைய வீட்டிலும் நடராசர் திருவுருவம் இருப்பதைப் பார்த்து அக மகிழ்ந்தேன். அதிலும் ஒரே வீட்டிலேயே நாலைந்து இடங்களில் நடராசர் நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார். படத்தில், பிரதமையில், உலேகத்திருமேனியில் என்று பலப்பல விதமாகப்

பார்க்கிறேன். எனவே நடராசப் பெருமானை வணங்கும் போது திருக்கூத்து தரிசன திருமந்திரம் பாடல்கள் 82ஐயும் போற்றிகளுக்குப் பதிலாக பாடி மலரிடுங்கள். தினமும் பாடி அர்ச்சனை செய்யலாம். அது சிறப்பு. இல்லையேல் மார்கழித் திருவாதிரையில் அவசியம் இவ்வாறு பாடி அர்ச்சிக்க வழிபாட்டின் முழுப்பயனை எய்துவீர்கள் என்பது திண்ணம். 82 பாடல்களும் மந்திரங்கள். இவற்றைப் பாடினால் நடராசப் பெருமான் உங்கள் முன் உயிர்ப்பொடு எழுந்து காட்சியளித்து நடனமாடுவான் என்பது உறுதி.

பெரியோர்களே! இதுவரை நான் நீள நெடுகப் பேசியிருக்கிறேன். இந்த ஐந்து நாட்களில் அருள்நெறித் திருக்கூட்டத்தாராகிய உங்கள் முன்னாக பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே சுருக்கம் கருதி அல்லது நேர நெருக்கடி கருதி முன் பின் ஏதாவது சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் அதையெல்லாம் திருமூலர் தன் திருவருளாலே மன்னிப்பார் என்று திடமாக நம்புகிறேன். அவ்வாறு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய குறைகள் எல்லாம் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிற்றறிவுடைய சிறியேனது குறையால் நிகழ்ந்தவை என்று கொள்க. ஒன்றிரண்டு சிறப்பாய் அமைந்ததென்றால் அது தீருமூலரின் திருவருட் சிறப்பு என்று கொள்ள வேண்டுகிறேன். இங்கே திருமூலருக்கும் உங்களுக்கும் இடையே கூரியர் சர்வீஸ் தபால் காரன் மாதிரி சேவை செய்தேன். அவ்வளவு தான்.

இதுவரை ஐந்து நாட்களாக திருமந்திரச் சிந்தனையை ஓர் எழில் ஞான வேள்வியாகச் செய்துள்ளோம். வேள்வி முடிவிலே திருமூலருக்குப் பாட்டிலேயே பூரணாகுதி செய்வோம். சிறிய குறட்பா தான். எல்லோருடங் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

திருமூல தேவனையே சிந்தைசெய் வார்க்குக்

கருமூலம் இல்லையே காண்

(இதை மூன்று முறை கூட்டத்தினர் சொல்லி வணங்குகிறார்கள்)

காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே என்று மணிவாசகர் பாடியதைப் போல மலேசியாவிற்கு கடல் கடந்து வந்த மாத்திரத்தில் திரு. சண்முகம் அவர்களையும் தான்மூலையாவையும் திரு கலிய பெருமான் அவர்களையும், இறைவன் காட்ட இவர்கள் மூலம் ஐந்து நாட்களுக்குத் தெய்வத் திருவருளினாலே திருமந்திரத்தைப் பற்றிப் பேசும்படி அமைந்தது. இது எனக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய பேறு என்று சொல்லி உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!!

கேள்வி நேரம் :

நிறைய கேள்விகள் வந்துள்ளன. முதல் கேள்வியைப் படிக்கிறேன்.

கேள்வி 1). வேதச் சிறப்பு என்று இந்தத் திருமந்திரத்தில் வருகிறது. வேதத்தை விட்ட அறம் இல்லை வேதத்தின் ஒத்த தகும் அறம் எல்லாம் உள தர்க்க வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற வேதத்தை ஒதியே வீடுபெற்றார்களே! இங்கே வேதம் என்பது வடமொழி வேதத்தைக் குறிப்பதா? தமிழ் வேதத்தைக் குறிப்பதா?

பதில் : ஏற்கெனவே இதுபற்றி பலமுறை சொன்னேன். திருமூலர் வாக்கிலிருந்து எது வருகிறதோ அதைத்தான் நாம் ஏற்க வேண்டும். வேதம் என்றதும் வடமொழி வேதத்தை இங்கே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சதாசிவம் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம் என்பது அவர் வாக்கு. அவர் சொல்வது எல்லாம் தமிழ் வேதம். அதைத்தான் நாம் இங்கே கொள்ள வேண்டும். இதை எனது முதல் நாள் சொற்பொழிவிலேயே விளக்கியுள்ளேன். (தமிழாகமம் என்ற தலைப்பிலான சொற்பொழிவு) பரிமேழகர் உரை பற்றியெல்லாம் உதாரணம் காட்டினேன். மூல ஆசிரியரின் கருத்தப்படி உரை எழுத வேண்டும். எனக்கு தமிழில் ஆர்வம் அதிகம் என்பதால் இங்கே கூறப்பட்டது தமிழ் வேதம் என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. அமரகோசம் என்று ஒரு வடமொழி நிகண்டு. நிகண்டு என்றால் அகராதி. அதையே அந்தக் காலத்தில் செய்யுளிலே சொல்லியிருப்பார்கள். அகடும் மோடும் உதாரமும் வயிறே என்பது பிங்கலந்தை நிகண்டு. அதாவது அகடும்-வயிறு, மோடும்-வயிறு, உதாரமும்-வயிறு என்று பொருள். இதைப்போல வடமொழி நிகண்டு அமரகோசம். அதைச் செய்தவர் ஒரு சமண முனிவர். சுவாமி என்ற வடமொழிச் சொல்லிற்குப் பொருள் எழுத வந்தவர் சுவாமி என்றால் மகாவீரர் என்று எழுதியிருக்கலாம். அருகன், அருகதேவன், மகாவீரர் என்றெல்லாம் அந்தச் சமணர் எழுதவில்லை. சுவாமி என்ற சொல் ஸ்வம் என்ற அடிப்படைச் சொல்லிலிருந்து வருகிறது. ஸ்வம் என்ற சொல்லுக்கு எல்லாவற்றையும் தனக்கு உடைமையாக உடையவன் என்பது பொருள். இந்த உலகம் முழுவதும் இறைவனுடைய சொத்து. எல்லா உணிகளுடைய தன் அடிமையாகவும் எல்லாப் பொருள்களையும் தனது உடைமையாகவும் கொண்டவன் சுவாமி. இந்தச் சொல் யாருக்கு உரியது என்று எழுதுகிறார். எழுதுவது யார்? சமண முனிவர். அது தான் நேர்மைத் திறம். நமக்கு உகந்தது என்று மாற்றிச் சொல்லிவிடக் கூடாது.

நான் தமிழ் அர்ச்சனை செய்பவன். தமிழில் கும்பாபிடேகம் செய்பவன். இதற்காக நான் மாற்றிச் சொல்லிவிடக்கூடாது. நான் திருமந்திரத்தைச் சடங்குகளில் நீண்டகாலமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறேன். அவர் இரண்டு பாடல்களைக் கூறுகிறார்.

சதாசிவம் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்
மிதாசனி யாதிருந்தேன் நின்ற காலம்
இதாசினி யாதிருந்தேன் மன நீங்க
உதாசினி யாதுடனே உணர்ந்தோமால்

தமிழ் மண்டலம் ஐந்தும் தாவின ஞானம்
உமிழ்வது போல உலகம் திரிவார்
அவிமும் மனமும் எம்ஆதி அறிவும்கு
தமிழ் மண்டலம் ஐந்தும் தத்துவம் ஆமே.

இந்தப் பாடல்களில் சதாசிவ தத்துவத்தை தமிழ் வேதமாகவும், சிவ தத்துவங்கள் ஐந்தையும் தமிழ் மண்டலமாகவும் கூறுகிறார். ஆசிரியர் கருத்து இது தான். இதற்கு மாறாக உரை சொல்லக் கூடாது. சதாசிவத்தின் முகங்கள் ஐந்து. கீழ் நான்கு முகங்களால் வேதங்களும் ஐந்தாவது மேல் முகத்தால் ஆகமங்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு அசை நமக்குக் கிடைத்தன என்று வரலாறு கூறுகிறது. எனவே தமிழ்

மண்டலத்திலிருந்து வெளிவந்தது தமிழ் வேதமாகத் தானே இருக்கும். ஆக, இங்கே தமிழ்வேதம் தான் வேதம் எனப்பட்டது. அறம் தான் வேதம் என்ற கூறப்பட்ட பாங்கையும் நீங்கள் குறிப்பிட்ட பாடல்மூலம் அறிகிறோம்.

அதிலே கூட ஒரு வரி வளமுற்ற வேதத்தை ஒதியே வீடு பெற்றறார்களே என்று வருகிறது. அப்படினா வளமில்லாத வேதமும் ஒன்று உண்டு என்று அறிகிறோம் அல்லவா?

இரண்டு பேர் வருகிறார்கள். இவர் குப்பன் இவர் கோவிந்தன் என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார் ஒருவர். பின்னர் குப்பன் பொய்யே சொல்ல மாட்டார் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? கோவிந்தன் பொய்யை அப்பப்ப நம் மாதிரி கலந்துப்பார் என்று தானே அர்த்தம்.

அதுபோல வளமுற்ற வேதம் என்றால் என்ன பொருள்? அப்பா! வளமில்லாத வேதத்த நான் சொல்லவில்லை. வளமுள்ள தமிழ் வேதத்தைத் தான் நான் சொல்லுகிறேன் என்று முதல் பாடலிலேயே தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்.

வேதம் உரைத்தானும் வேதியன் ஆகிலன் என்று இன்னொரு பாடலில் கூறுகிறார். சதாசிவம் உரைத்ததாக வருவது நம் தமிழ்வேதம். பிரம்மா உரைத்ததாக வருவது வடமொழி வேதம். நான்மறை கூறியவன் பிரம்மா என்று வடமொழியில் கூறுகிறார்கள்.

சதாசிவம் உரைத்த தமிழ் வேதமா? பிரம்மா உரைத்த வடமொழி வேதமா? இதில் எதைக் கொள்வது என்றால் மூல ஆசிரியர் சொன்னதைத் தான் முழுக்க முழுக்கக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எனக்குப் பிடிக்கிறது, அவருக்குப் பிடிக்கிறது என்று அவரவர்க்குப் பிடித்ததைச் சொல்லக்கூடாது. தான் ஸ்ரீஐயாவிற்கு வடமொழி பிடிக்கும். எனவே அவர் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இங்கே சொன்னது வடமொழி வேதம் தான் என்று கூறலாமா? திருமூலர் சொன்னதைப் பின்பற்றித் தானே நாம் பொருள் சொல்ல வேண்டும்.

இவ்வளவு சொல்லீங்களே! ஓர் இடத்தில் இடிக்குதே என்று இந்தப் பாடலை மேற்கோள் காட்டக் கூடாது.

இருக்குமாம் எழில் வேதத்தின் உள்ளே

உருக்குணர் வாயுணர் வேதத்துள் ஒங்கி

வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லும்

கருக்குரு வாய கண்ணனு மாமே.

இங்கே இருக்கு என்ற குறிப்பிடப்பட்டது. வடமொழி ரிக் வேதத்தை அல்ல. இருக்க என்றால் மந்திரம். நான் மலேசியாவில் பல இடங்களில் சொற்பொழிவு செய்தள்ளேன். எல்லா இடங்களிலும் இதை விளக்கி இருக்கிறேன். இருக்கு என்பது ரிக் வேதத்தைக் குறித்தது அல்ல அல்ல திருஞான சம்பந்தர் ஐந்து திரு இருக்குறள் பாடி இருக்கிறார். இதைச் சேக்கிழர் மூல இலக்கியம் என்றார். (மொழி பெயர்ப்பல்ல). எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே மூலம். இந்த ஐந்திலும் ரிக் வேதத்தையா சம்பந்தர் தமிழில் பாடினார்? அப்படி வடமொழியாளர்களே ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்களே. எனவே இருக்கு என்பது மந்திரத்தைக் குறிக்கும்ல்லாது வேறொன்றில்லை.

இருக்கு நான்மறை ஈசனையே தொழும் என்று அப்பர் பாடினார். அப்படியானால் ரிக் வேதம் ஈசனையா தொழுகிறது? ரிக் வேதத்தில் ஈசனைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை சிவனைப் பற்றிய செய்தியே

இல்லை. அவ்வளவு ஏன்? விஷ்ணு பற்றிய செய்தியும் இல்லை. இதைப் பற்றியெல்லாம் ஏற்கெனவே நான் விரிவாகப் பேசியுள்ளேன். எனவே இருக்கு நான் மறை ஈசனையே தொழும் என்றால் மந்திரங்களையுடைய நான்மறையெல்லாம் ஈசனையே தொழும் என்று தான் பொருள் வருமே தவிர வேறில்லை. சிவனே அதில் இல்லாத போது சிவனைத் தொழுவது எப்படி?

இருக்குவான எழில் வேதம் என்றால் எழிலான தமிழ் வேதத்தைக் கொள் எழிலற்ற பிற வேதங்களை விட்டுவிடு என்றல்லவா அதற்குப் பொருள்?

இதே மாதிரி தான் சேக்கிழாரும் பாடினார். தூமறை பாடும் வாயான் என்று இறைவனைச் சேக்கிழார் பாடினார். தூமறை என்றால் தூயமறை என்று பொருள். தூமறை பாடும் வாயான் என்றதால் தூயதல்லாத மறையை விலக்கினார் என்றல்லவா பொருள்?

எனவே திருமந்திரத்தில் வேதச் சிறப்பு என்று கூறப்பட்டது தமிழ் வேதச் சிறப்பைத்தான்.

தமிழாகமமாகிய திருமந்திரத்தில் மறையோர், பாப்பனர், வேதியர், அந்தணர் என்ற சொற்களுக்கெல்லாம் பொருள் கூறத் தனித்தினையே பாடல்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் ஒவ்வொரு பாட்டு வைத்தார். ஆசிரியர் சொல்கிறார். அந்தணன் எனப்படுபவன் பிறவியிலேயே அந்தணனாக வந்தவன் அல்ல.

அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்தாண்டாய் என்று பாடினார் அந்தணராகிய மணிவாசகர். இவர் சொல்கிறார் அந்தணன் என்பது ஆவது என்று. இவர் அந்தணன் ஆகும்படி இறைவன் இவரை ஆட்கொண்டானாம். இந்தப் பாடல் திருப்பள்ளியெழுச்சியில் வருகிறது.

இப்படி ஒவ்வொரு சொல்லையும் திருமூலர் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து பாடியிருக்கிறார். அவற்றைத் தான் நாம் கொள்ள வேண்டும். பிறப்பால் அந்தணர்க் கென்று தனியாக ஒரு குரூப் இரத்தம் இருக்கிறதா என்ன? குரூப் பிராம்மணர் குரூப் க்ஷத்திரியர் குரூப் வைசியர் குரூப் மற்றவர்கள் என்று இரத்தத்தில் உண்டா? சதையை உடலில் இருந்து எடுத்துவிட்டால் இது பிராம்மணருடைய சதை, இது செட்டியாருடைய சதை, இது முதலியாருடைய சதை என்று சொல்ல முடியுமா? எலும்பில் இந்தப் பாகுபாடு உண்டா? இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். அந்தணர் என்போர் அறவோர் அவ்வளவு தான். செந்தண்மை குணம் யார் யாருக்க உண்டோ அவர்கள் எல்லாம் அந்தணர் ஆகின்றனர்.

மறையோர் என்றால் அர்த்தம் வேறு மறையவர் என்றால் அர்த்தம் வேறு. திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகள் பாடுகிறார்.

மறைமுடி உணர்ந்தவர் மறையவர் அடியார்

வரு பரிசாலகர் அரசர்கள் வணிகர்

மறை சொன்தை ஒப்பிப்பவன் மறையவன். மறை சொன்னதைக் கடைப் பிடிப்பவன் மறையோன். நமக்கு வேண்டியது மறையோர்களே! மறையவர்கள் அல்லா. இதை எல்லாம் பெரியவர்கள் எடுத்து விளக்க வேண்டும். நீண்ட நாட்களாக நாம் ஒரு குருட்டுப் பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். இதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் புரிந்து கொண்டவர்க்க தமிழ்வேதச் சிறப்பும் தமிழகாமச் சிறப்பும் புரியும். எனவே வேதமும் ஆகமமும் தமிழிலே தான் இருந்தன என்பதும் திருமூலர் அதைத் தான் குறித்தார் என்பதும் நாம் அறிந்து கொண்டால் இந்தக் கேள்வியே எழாது.

கேள்வி 2 : வருணாசிரமம் – விளக்குக.

பதில் : இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். இது ஒரு வகுப்பாரின் சுயநலத்திற்காகவும் வசதிக்காகவும் கற்பனை செய்து வைக்கப்பட்டது. ஆகமங்கள் என்கிறார்கள். இருக்கிற ஆகமத்தில் எங்கேயும் ஜாதி பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

சாதூர் வர்ணிகம் ஆகமம் ஆதிகாரிகம் என்பது ஆகம வசனம். இந்த ஆகமத்தை நான்கு வருணத்தாரும் பயன்படுத்தலாம் என்பது பொருள். வருணம் வேறு ஆசிரமம் வேறு. ஆரியர் ஆசிரமம் நான்கு என்றனர். அவை 1) பிரம்மச்சரியம் 2) கிரகஸ்தம் 3) வானப்பிரஸ்தம் 4) சந்யாசம். இதற்கு மாறாக ஆகமத்தில் கூறப்படும் ஆசிரமங்கள் இரண்டே இரண்டு தான் அவை 1) தீட்சை பெற்றவருக்கு உரிய வழி 2) தீட்சை பெறாதவர்க்கு உரிய வழி. இதை சிவஞான முனிவர் சிவஞான பாடியத்திலும் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். ஆகமப்படி பிறப்பால் வேளாளர் பிறப்பால் அந்தணர்க்குக் கூட தீட்சை செய்யலாம். எனவே தமிழாகம நெறியில் ஜாதி பற்றிய பிரிவு கிடையாது.

கேள்வி 3 : 51 அட்சரங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுக

பதில் : மாத்ருகா புஷ்ப மாலை கோல ப்ரவாள பாதத்தில் அணிவேணோ என்பது திருப்புகழ் வாக்கு. இதை வாரியார் சுந்தரநாயுதி விரிவுரை நூலில் விளக்கம் செய்துள்ளார். அதாவது 51 அட்சரத்தால் இறைவனுக்கு அர்ச்சித்தல். இந்த ஐம்பத்தொரு அட்சரங்களுயும் கிரந்தத்தில் எழுதிக் காட்டுவர். இது தவறு என்று திருமூலா சொல்கிறார்.

ஓதும் எழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைத்து

ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோ டொன்றென்பர்

திருமூலர் காலத்தில் தமிழில் உணர் எழுத்துக்கள் பதினாறாக இருந்தன. காலப்போக்கில் குறைந்து தொல்காப்பியர் காலத்தில் அது பனிரெண்டாக ஆகி விட்டது. பதினாறு உயிரெழுத்துடன் எஞ்சிய 35 மெய்யெழுத்துக்களைக் கூட்ட எழுத்துக்கள் மொத்தம் ஐம்பத்தொன்றாகும்.

வடமொழியில் உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து என்ற பிரிவுகள் இல்லை. தமிழ் மொழியில் மட்டும் தான் உயிரெழுத்து, மெய்யெழுத்து, உயிர்மெய்யெழுத்து என்ற பிரிவுகள் உண்டு. தமிழ்மொழியில் சொல்லுக்கு முதலாக மெய்யெழுத்து வராது. உயிரெழுத்தோ அல்லது உயிர்மெய்யெழுத்தோ தான் சொல்லுக்கு முதலில் வரும். மெய்யெழுத்து என்றால் உடம்பு. உடம்பு தனியாக இயங்குமா? இயங்காது. உடலில் உயிர் இல்லாவிட்டால் இயக்கம் இல்லை. எனவே உயிர் தனியாக இயங்கும் அல்லது உயிர்மெய்யெழுத்து இயங்கும். எனவே க் தமிழில் முதலில் வராது. க வரும், அ வரும். ஆனால் வடமொழியில் க் மொழி முதலில் வரும். உதாரணம் க்ருபா. அங்கே உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்து என்ற பாகுபாடெல்லாம் கிடையாது. ஏன் ஆங்கிலத்தில் வட இந்தப் பாகுபாடுகள் கிடையா. காள்சடெனன்ட்ஸ், வவ்வல்ஸ், என்பானே ஒழிய இந்த உயிர், மெய் பாகுபாடுகள் எல்லாம் தமிழிற்கு மட்டுமே உரியது.

இங்கே பாடலில் ஐம்பத்தோர் அட்சரம் பற்றிய விவரம் கொடுக்கும் போது உயிரெழுத்து பதினாறு என்கிறார் திருமூலர். எனவே உயிர், மெய் பாகுபாடு எந்த மொழியில் இருக்கிறதோ அதைத் தானே கொள்ள வேண்டும். அதை விட்டு கிரந்தத்தில் எழுதினால் எப்படி? எனவே இங்கே குறிப்பிட்ட 51 அட்சரங்களும் தமிழில் இருந்தவை.

காலத்தால் எழுத்துக்கள் சில மறைந்து போயின. உதாரணத்திற்கு ற என்ற எழுத்தை எடுத்தக் கொள்வோம். இது இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு நிலைத்திருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. காரணம் அகராதியைப் பார்த்தால் தெரியும். இந்த எழுத்திற்கு ஒரே ஒரு சொல்தான் உண்டு. அதாவது றனம் தன்மை என்பது இதன் பொருள். இதுவும் மொழி முதலாக வருவது வழக்கில் இல்லை. அங்ஙனம், இங்ஙனம் என்ற சுட்டு மொழிகளோடு சேர்ந்து வருவதே வழக்கம்.

சிலபேர் சில சங்கங்களில் உறுப்பினர் ஆவான். அவன் பணம் கொடுத்து உறுப்பினனாக அவதோடு சரி. அதன் பின் அவனால் அந்த சங்கத்திற்கு எந்தப் பயனும் இருக்காது உபத்திரவம் தான். ஆனாலும் உறுப்பினன் என்பதால் அவனுக்கும் மாலை, மரியாதை எல்லாம் செய்ய வேண்டி வரும். அவனைச் சங்கத்தில் ற வருது என்பார்கள். ற என்பது கோடுவோட். எழுத்துக்கள் பட்டியலில் ற இருக்குமே ஒழிய தனிப்பட்ட சொற்கள் அதற்கு கிடையாது. அதுபோல இவனும் சங்க உறுப்பினர் பட்டியலில் இருப்பவன் என்பது கோடு வோடின் பொருள். எத்தனை சங்கங்களில் எத்தனை ற க்கள் இருக்கிறார்களோ? ஆண்டவா!

பயன்பாடு அதிகம் இல்லாத ற என்னும் எழுத்து இன்னும் எவ்வளவு காலம் இருக்குமோ! யாருக்குத் தெரியும்? பல எழுத்துக்கள் பெரியார் சீர்திருத்த எழுத்து என்ற முறையில் மறைந்து போய் விட்டனவே. உயிரெழுத்தில் ஒன்றான ஐ என்ற எழுத்திற்கும் பெரியார் சீர்திருத்த எழுத்து முறையால் ஆபத்து வந்தது. அது போயிருந்தால் உயிரெழுத்துக்கள் மொத்தம் 12ல் இருந்து 11 ஆகி இருக்கும். ஆனால் வாரியார் சுவாமிகள் இதற்கு புண்ணியம் கட்டிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தான் நேரே புரட்சித்தலைவரிடம் சென்றார். முதலமைச்சராய் அவர் பெரியார் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த நேரம். புரட்சித் தலைவர் வராண்டாவிற்கே சுவாமிகளைப் பார்க்க வந்துவிட்டார். சுவாமிகள் சொல்லி இருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே என்று சொன்னார். ஐ என்பது தமிழில் ஓர் எழுத்து மட்டுமல்ல ஒரெழுத்து மொழி. அரசன், திருமகள், கோழை, கடவுள் என்று பலபொருள் ஒரு மொழி அது. வாரியார் சுவாமிகள் சொன்னார் அப்பா! ஒரு ஆர்டர் போட்டு தமிழ்மொழி எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தாயே. அதில் மறைந்த போன ஏனைய எழுத்துக்களைப் பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் ஐ என்பது மிகப்பெரிய சிறப்பெழுத்து. ஒரு பாடல் சொல்கிறேன் கேள்

குறியைக் குறியாது குறித்தறியும்

நெறியைத் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும்

இதில் தனிவேலை நிகழ்த்திடலும் என்பது தனிவேல் + ஐ நிகழ்த்தலும் என்று பிரிந்து பொருள் தரும். தனிவேல் உடைய கடவுளாகிய முருகப் பெருமான் நிகழ்த்திடலும் என்று பொருள். இந்த ஐ என்பதை நீ எடுத்து விட்டாயே! இனி இதற்கு நான் என்ன பொருள் சொல்வது என்று கேட்டார். புரட்சித்தலைவர் உடனே ஐ எழுத்து மட்டும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று முறு ஆணை போட்டார். அதனால் ஐ என்ற எழுத்து தப்பியது. இதை மீட்டுக் கொண்டு வந்தவர் வாரியார் சுவாமிகள்.

இப்படி எழுத்துக்கள் பல காலப்போக்கிலும் மாறும் அல்லது மறையும்

எழுத்தெனப்படுவ

அகரமுதல்

னகர இறுவாய் முப்பென்தென்ப

என்பது தொல்காப்பியம். இவ்வாறு பல புலவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றால் அதற்கு முன்னால் எத்தனை இருந்தது? யாருக்குத் தெரியும்? தொல்காப்பியர் காலத்தில் உயிரெழுத்துக்கள் 12 ஆக இருந்தன. திருமூலர் காலத்தில் உயிரெழுத்துக்கள் மொத்தம் பதினாறாக இருந்தன. இப்படியே மெய்யெழுத்துக்களும் 35 ஆக இருந்தன போலும். ஆகவே மொத்தம் 51. இவை தமிழ் எழுத்துக்கள் தான்.

நாம் தமிழில் உள்ள வேதம் நான்கு என்றோம். உடனே அதற்கு இணையாக வடமொழியாளர்கள் மூன்றாக இருந்த அவர்களது வேதத்தை அதர்வணவேதம் என்று பிரித்து வைத்து நான்காக்கினார்கள். தமிழில் எழுத்துக்கள் 51 என்பதைப் பார்த்து வடமொழியிலும் அப்படியே என்று சொல்ல க-வில் 4 ச-வில் 4 எனப்போட்டுக் கூட்டி 51 ஆக்கினார். எனவே திருமூலர் குறிப்பிடுகிற ஐம்பத்தோரட்சரம் தமிழ் எழுத்துக்களே என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி 4 : அவத்தைகள் எத்தனை?

பதில் : இது சித்தாந்தத்தில் முதுகலைப் பட்டப் படிப்பு போல. மேலாவத்தை, கீழாலவத்தை, மத்தியாலவத்தை என்று மூன்று உண்டு. அருள்கூத்து அதாவது அற்புதக் கூத்து நடக்கும் போது மத்தியாலவத்தை நடக்கும். மேலாலவத்தையில் மீதானம் காணலாம். மீதானங்கள் 7 வகைப்படும். இதெல்லாம் மிகவும் நுணுக்கமான விஷயங்கள்.

கேள்வி 5 : (கூட்டத்திலிருந்து ஒருவர் ஒரு புத்தகத்தைக் காட்டி) இது பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன?

பதில் : சிவலிங்கத்தைப் பற்றித் தவறான கருத்தை ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்ற பெயரில் படைத்து மொழிகிறார்கள். குறிப்பாக ஆங்கில மொழி அறிஞர்கள் சிவலிங்கத்தை ஃபேலஸ் என்று சொல்லி தவறான கருத்தைக் கூறி குழப்பி வருகின்றனர். சிவஞான சித்தியாரில்வரும் பாடல் ஒன்றினை இதற்குத் தவறாக ஆதாமை காட்டுகிறார்கள். அதில் வரும் குறி என்ற சொல்லைத் தவறான பொருளில் கையாளுகிறார்கள்.

சிவலிங்கத்தை அடிப்பகுதியில் இருந்து மேலே எழுந்து நிற்கும் பாகம் வரை பார்த்தால் அது அருட்ஜோதி வடிவமானது. ஜோதி எப்போதும் மேல் நோக்கித்தான் எழும். தீக்கு எழுநா என்றே தமிழில் பெயர் உண்டு. ஒரு ஜோதியைக் கவிழ்த்தால் கூட அது என்னவோ மேல் நோக்கித்தான் போகும். தண்ணீருக்குக் கீழ்நோக்கும் தன்மை உண்டு நெருப்புக்கு என்றும் மேல்நோக்கும் தன்மை உண்டு. ஜோதி மேல் நோக்கி எழுவதைத் தான் அருவுருவமான சிவலிங்கமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஈமியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்சோதி அவன். இதையெல்லாம் அந்த ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வாரில்லை. அதனால் தவறான குறிப்புகளை - தவறான தகவல்களைச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் என்னிடம் கேட்டீர்கள். நான் இப்போது பொருள் கூறினேன். இதுபோல அவர்களும் முறையாகத் தெரிந்தவர்களிடம் அணுகி இருந்தால் அவர்களுக்குட சரியான பொருள் சொல்லியிருப்பார்கள். துறைவல்லுநரல்லாத ஆங்கிலம்

தெரிந்த யாரோ ஒருவரிடம்—சந்திக்க நேர்ந்த ஒருவரிடம்—கேட்டால் அவருக்குத் தெரிந்த எதோ ஒன்றைத்தான் அவர் சொல்வார். அதை ஆணைச் சான்றாகக் கொள்ள முடியுமா? தவறாக அவருக்கு சொல்லப்பட்டதை உரியவரிடம் விசாரித்து அறியாமல் எழுதி விடுகிறார்கள். அதைப் பலரும் பின்பற்றி தவறாக எழுதிவிடுகின்றனர். அவ்வளவு தான்.

கேள்வி 5 : எட்டும் இரண்டும் என்கிறார்களே அதன் பொருள் என்ன?

பதில் : இறை பரம்பொருளான எம்பெருமான் இவ்வலகம் முழுதும் நிறைந்திருக்கிறான். எங்கும் நிறைந்திருந்தால் தான் அது பரம்பொருள். அது எல்லாவற்றிலும் நிறைந்து நிற்கிறது. எனவே உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும் அவன் அறிந்து அறிவிக்கிறான். எனக்க அறிவிக்க வேண்டும் என்றால் எனக்கு உள்ளேயும் இருக்க வேண்டும் எதிரேயும் நிறைந்து நிற்க வேண்டும். அப்போது தான் எனக்குள் இருந்த அவன் அறிவிக்க முடியும் அல்லது உணர்த்த முடியும். அதாவது பார்க்கிற பொருளிலும் இருக்க வேண்டும் பார்க்கப் படுகிற பொருளிலும் நிறைந்து நிற்க வேண்டும். நம்மால் பார்க்கப்படுவது பிரபஞ்சம். இந்தப் பிரபஞ்சத்தை எட்டு வகையில் அடக்கி விடலாம். அசை 1) பஞ்ச பூதங்கள் - ஐந்து 2) ஞாயிறு 3) திங்கள் 4) உயிர். ஆக மொத்தம் எட்டு. இந்த எட்டிலும் ஆண்டவன் நிறைந்திருக்கிறான். இதையே அட்ட மூர்த்தம் என்கிறோம். இப்படி எட்டிலும் புணர்ந்து நிற்கும் இறைவனை இரண்டு நிலைகளில் கலந்து நின்று அனுபவிக்கலாம். பிண்டத்தில் அனுபவிப்பது ஒன்று அண்டத்தில் அனுபவிப்பது மற்றொன்று. பிண்டத்தில் அனுபவிப்பதை வேதாந்தம் என்றார்கள். அண்டத்தில் அனுபவிப்பதைச் சித்தாந்தம் என்றார்கள். எனவே எட்டாக நிறைந்த இறைவனை அனுபவிக்கும் நிலை இரண்டு. இதையே எட்டும் இரண்டும் என்றனர். இது எல்லாம் அவன் ஆடும் நடனம். எட்டாக நின்று ஆடுவது ஊன நடனம் இரண்டாக நின்று ஆடுவது ஞான நடனம்.

கேள்வி 6 : நீங்கள் பல பாடல்களை வாரியார் சுவாமிகள் போல மனனமாக ஒப்பிக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எவ்வளவு பாடல்கள் மனனம்?

பதில் : (இதற்கு பதில் சொல்லக் கூச்சமாக இருந்தது. கேள்வி என்று வந்த பின் பதில் சொல்லித் தானே ஆக வேண்டும்.) வாரியார் சுவாமிகளுக்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது வயதில் 16,000 பாடல்கள் மனனம். அவர்கள் கடல். எனக்க பதினோரு வயதில் வெண்பா பாடும் ஆற்றல் இறை திருவருளால் அமைந்தது. ஆக கவியாகப் பாடுவேன். சிறு வயதிலேயே பிங்கலந்தை நிகண்டு முழுதும் மனனம். எனக்கு பதினாறு வயதில் சுமார் எட்டாயிரம் பாட்டு மனனம். இதனால் நினைத்தவாக்கில் குறிப்பில்லாமல் பேசலாம். இப்போது அதற்கு மேலும் பல பாடல்கள் மனனம். எத்தனை என்று எண்ணிக்கை வைத்தக் கொள்ளவில்லை. சுமார் 12,000 பாடல்கள் இருக்கலாம். நினைவாற்றல்தான் இறைவன் எனக்குக் கொடுத்த வரப்பிரசாதம். ஒன்பது இலக்க எண்ணைக் கூறினாலும் ஒரு வாரம் கழித்து குறிப்பைப் பார்க்காமல் உடனே சொல்ல முடியும். இதற்கு மேலும் என்னைப் பற்றிக் கூறிக்கொள்ள என் மனம் கூசுகிறது. கலித்தொகையில் ஒரு வரி வரும். தம்புகழ் கேட்ட சான்றோர் தலையென. கலித்தொகை அகத்துறை பற்றியது. ஒரு தலைவியின் தலை, தலைவன் முன் குனிந்திருக்கிறதாம். எப்படி என்றால் தம்புகழைக் கேட்ட சான்றோர் தலைபோல என்று வருகிறது. இப்போது என் நிலை அப்படி.

முடிப்புரை : ஐந்து நாட்களுக்கு நம் சிந்தனை எவ்வளவு செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு சென்று இங்கு திருமூலரைச் சேவித்திருக்கிறோம். திருமூலரைத் தரிசிப்பதற்கு மலேசிய அருள்நெறித் திருக்கூட்டம் ஏற்படுத்திய இந்தப் பாக்கியத்திற்கு அடியேன் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தான் ஸ்ரீஐயா, திரு. கலியபெருமாள், திரு. சண்முகம், திரு. தர்மலிங்கம் இங்கே வந்த பிறகு பழகிய பல அன்பர்கள், கேள்வியாலும் தம் அன்பாலும் என்னைத் தொளைத்த அன்பர்கள் திரு. மயில்வாகனன், திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. இராமலிங்கம், இன்னும் என்னை ஆதரித்த அன்பர்கள் பெருமளவில் வந்துள்ள தாய்க்குலங்கள் ஆகிய அனைவருடைய திருவடிகட்கும் நன்றி கூறி வாய்ப்புக்கும் நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!!

ஓம் சிவம் ஓம்.